

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczty i Telegrafów

№ 31.

WARSZAWA, DNIA 29 LIPCA 1922.

Rok IV.

TREŚĆ: *Rozporządzenie:*

72. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 lipca 1922. Nr. 2278/VI w sprawie zaprowadzenia wymiany listów z podaną wartością z zagranicą.

Zarządzenia:

73. Zachowanie się urzędników, wzgl. niższych funkcjonariuszów państwowych wobec interesantów.
 74. Listy z podaną wartością do zagranicy.
 75. Zwalnianie od cła paczek z darami amerykańskimi.
 76. Podwyższenie ekwiwalentu marki niemieckiej odnośnie do franka stałego w obrocie polskiej części G. Śląska z zagranicą.

Okólniki: Pobieranie opłat stemplowych od podań wnoszonych w drodze telegraficznej. Uwolnienie od opłat stemplowych poświadczeń własnoręczności podpisu na pocztowych dokumentach oddawczych. Wykaz międzynarodowych połączeń telegraficznych czasowo przerwanych, oraz ponownie przywróconych, według stanu z dnia 1 lipca 1922. Wykaz zakazanych czasopism. Wycofanie z obiegu niektórych znaczków pocztowych w m. Gdańska. Opłaty za przesyłki listowe w Rosji Sowieckiej. Sprzedaż miejscowa bezużytecznych izolatorów. Zwrot opakowania materiałów technicznych. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O. na które wypłaty doraźne są wzbronione. Kradzież legitymacji. Uruchomienie agencji pocztowych. Czasowe zwinięcie urzędu pocztowego. Uzupełnienie.

Działy urzędowe Dyrekcji poczt i telegrafów: w Krakowie, Lwowie i Bydgoszczy.

Rozporządzenia.

72

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 lipca 1922 r. Nr. 2278/VI w sprawie zaprowadzenia wymiany listów z podaną wartością z zagranicą.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27/V 1919 r. o państwowej łączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. nr. 44 poz. 310) zarządzam co następuje:

§ 1. Zarządzenia ogólne.

Od 1 sierpnia 1922 r. wprowadza się wymianę listów z podaną wartością z następującymi krajami; Argentyną, Austrią, Belgją, Brazylią,

Chili, Chinami, Czechosłowacją, Danją, Egiptem, Etyopją, Finlandją, Francją wraz z Algierem i kolonjami, Hiszpanją, Holandją wraz z kolonjami, Indjami brytyjskimi, Islandją, Japonją, Kongiem belgijskim, Łotwą, Luksemburgiem, Marokiem, Niemcami, Norwegją, Portugalją wraz z posiadłościami, Szwajcarją, Szwecją, Terytorjum Sary, Tunisem, Turcją, Węgrami, Wielką Brytanią i Irlandją oraz kolonjami brytyjskimi, w. m. Gdańskiem i Włochami.

§ 2. Najwyższy wymiar podanej wartości.

W obrocie wzajemnym między Polską, a wyżej podanemi krajami, dopuszczone zostały listy, zawierające bilety bankowe i papiery wartościowe (walory) oznaczone jako takie przez nadawcę podaniem wartości w adresie.

Najwyższy wymiar podanej wartości nie może przekraczać 1000 franków w zlocie, względnie ich ekwiwalentu w markach polskich.

Nadawcy wolno jest podać wartość listu w kwocie, odpowiadającej rzeczywistej wartości biletów bankowych albo papierów (walorów), stanowiących jego zawartość, lub w kwocie niższej, niewolno jednak podawać w kwocie wyższej, gdyż to będzie uważane za rozmyślne fałszerstwo.

W razie fałszywego podania wartości, nadawca traci prawo do odszkodowania i może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 3. Waga i wymiar listu z podaną wartością.

W obrocie zagranicznym dopuszcza się listy z podaną wartością do wagi 2 klg. wymiar zaś takiego listu w każdym z trzech kierunków nie może być większy niż 45 centymetrów, lub, jeżeli list ma formę rulonu, niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

§ 4. Przedmioty wzbronione do przesyłki w listach z podaną wartością.

Nie wolno wkładać do listów z podaną wartością:

- a) monety brzęczące;
- b) przedmiotów podlegających należnościami celnym;
- c) przedmiotów złotych i srebrnych, drogich kamieni, biżuterji i innych cennych przedmiotów;
- d) opium, morfiny, kokainy i innych środków odurzających;
- e) przedmiotów, których przywóz i obieg w kraju przeznaczenia są zakazane;
- f) przedmiotów, zabronionych do przesyłania pocztą listową.

Przedmioty, które były przyjęte do przewozu wbrew przepisom, zwraca się do miejsca nadania, z wyjątkiem wypadków, gdy zarząd

kraju przeznaczenia, na mocy swoich ustaw lub przepisów wewnętrznych, jest uprawniony do doręczenia ich adresatom.

§ 5. Warunki przejęcia listów z podaną wartością do przesyłania.

a) Do wysłania listów z podaną wartością do zagranicy można używać kopert albo wydanych przez Zarząd pocztowy, albo też kopert prywatnego nakładu. Tych ostatnich jednak pod warunkiem, że są zrobione z jednego kawałka trwałego i czystego t. j. niezapisanego lub niezadrukowanego papieru i są dobrze sklezione.

Na stronie adresowej koperty należy podać dokładny adres odbiorcy i podaną wartość, na stronie zaś odwrotnej adres nadawcy; pomieszczone napisy nie mogą zawierać poprawek, miejsc przekreślonych lub wytartych, które umożliwiałyby zmianę adresu względnie naruszenie koperty, z tego również powodu nie wolno używać kopert z kolorowymi brzegami i kopert z przezroczystą błoną.

b) Listy z podaną wartością dopuszczone są tylko w kopertach zamkniętych za pomocą pieczęci lakowych, z identycznym odciskiem specjalnego znaku nadawcy, a umieszczanych w pewnych odstępach w ilości dostatecznej do przytrzymania wszystkich zagięć koperty.

Zawartość listów z podaną wartością powinna być przed włożeniem do koperty owinięta w papier.

c) Wogóle, każdy list musi być w ten sposób opakowany, by bez widocznego zewnętrznego uszkodzenia koperty lub pieczęci nie można się było dostać do jego zawartości.

d) Wartość listu ma być podana w walucie kraju nadania i wpisana przez nadawcę na stronie adresowej listu cyframi i słowami, bez podskrobywań i poprawek.

Kwota podanej wartości musi być prócz tego przeliczona na franki złote bądź przez samego nadawcę, bądź przez urzędnika przyjmującego według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu ustalanego przez zarząd pocztowy.

Wynik przeliczania ma być uwidoczniiony nowymi cyframi umieszczonemi obok lub pod napisem, wyrażającym podaną wartość w walucie kraju nadania.

e) Narazie listy z podaną wartością wysyłane z Polski do zagranicy ma się nadawać na pocztę w stanie otwartym.

Do zamknięcia i zabezpieczowania listu z podaną wartością na pocztę ma nadawca dostarczyć pieczątki i laku.

Na wysłanie pocztą polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych (walorów) do zagranicy musi naprzód nadawca uzyskać od uprawnionego delegata Ministerstwa Skarbu pozwolenie na wywóz, które wraz z listem mającym się wysłać składa w chwili nadania urzędnikowi przyjmującemu.

Uprawnionemi organami Ministerstwa Skarbu do wydawania pozwoleń na wysyłkę pocztą do zagranicy polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych, są delegaci Ministerstwa Skarbu dla spraw dewizowych, którzy urzędują:

W Poznaniu Oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

„ Bydgoszczy	„	„	„	„	„
„ Sosnowcu	„	„	„	„	„
„ Łodzi	„	„	„	„	„
„ Bielsku na Śląsku Cieszyńskim				„	„
„ Krakowie Izba Handlowa					
„ Lwowie	„	„			

W Warszawie pozwolenia wydaje Ministerstwo Skarbu.

§ 6. Rodzaje listów z podaną wartością i specjalne życzenia nadawców.

Nadawca listu z podaną wartością do zagranicy ma prawo żądać, by nadany przez niego list:

a) doręczony względnie awizowany był adresatowi po nadejściu do miejsca przeznaczenia przez umyślnego posłańca; tego rodzaju list z podaną wartością oznacza się napisem „expres“ (pospieszny);

b) wydany był adresatowi po wpłaceniu przez tegoż obciążającej list kwoty pobraniowej; tego rodzaju listy z podaną wartością oznacza się napisem „remboursement“ (pobranie);

c) wydany był adresatowi za poświadczeniem odbioru na specjalnym formularzu, zwracany niezwłocznie nadawcy przez urząd oddawczy; tego rodzaju listy z podaną wartością oznacza się napisem „avis de reception“ (zwrotne poświadczenie odbioru).

Z tych trzech żądań polski zarząd pocztowy narazie ze względu na warunki walutowe uwzględnia tylko wskazane pod a i c. Ze zmianą warunków uwzględnione będzie i pozostałe żądanie, co podanem będzie do wiadomości osobnem rozporządzeniem.

§ 7. Opłaty i należności pocztowe uiszczane przez strony.

1. Przy nadaniu listu z podaną wartością nadawca uiszcza z góry:

a) opłatę przewozową i należność za polecenie według każdorazowo obowiązującej taryfy listowej do zagranicy, pobieranej od 1 listu poleconego tej samej wagi i do tego samego kraju przeznaczenia (taryfy specjalne z niektórymi państwami);

b) należność asekuracyjną w kwocie 50 centymów od każdych 300 franków, lub część 300 franków, podanej wartości;

c) należność za pospieszne doręczenie;

d) należność za zwrotne poświadczenie odbioru, wynoszącą tyle, co opłata za zwykły list do zagranicy.

Oplaty podane w punktach a) c) i d) pobiera się w walucie krajowej według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej dla listów do zagranicy.

Oplatę zaś podaną w punkcie b), wyrażoną w centymach, urzędy pocztowe przeliczają na marki polskie, mnożąc dane kwoty przez współczynnik, ustalony przez zarząd pocztowy, a wyrażający stosunek marki do franka złotego.

Wszelkie opłaty przy nadaniu uiszcza się bądź przez nalepienie na liście z podaną wartością odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, bądź gotówką.

2. Przy odbiorze listu z podaną wartością adresat uiszcza:

a) opłatę asekuracyjną za dosłanie z zagranicy w wypadku dosyłania pierwotnego kraju przeznaczenia;

b) należność za doręczenie listu z podaną wartością do domu w wysokości ustalonej dla listów wartościowych wewnątrz w kraju.

Listy z podaną wartością z zagranicy nie mogą być obciążane na rachunek adresata żadnymi innymi opłatami prócz wymienionych powyżej.

3. Za pismo wywiadowcze, jak również za zwrotne poświadczenia odbioru, żądane już po nadaniu listu z podaną wartością, strona uiszcza podwójną opłatę za zwykły list do zagranicy wagi 20 gr. według każdorazowo obowiązującej taryfy.

§ 8. Reklamacje.

Nadawca listu z podaną wartością może wnieść pismo wywiadowcze, ażeby się dowiedzieć o losie swego listu.

Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po dniu nadania listu z podaną wartością na pocztę.

§ 9. Odpowiedzialność.

W razie zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia listu z podaną wartością, o ile takowe nie zostały spowodowane wypadkami siły wyższej lub niezastosowaniem się do przepisów podanych w § 4, nadawcy lub w jego miejsce adresatowi, przysługuje prawo do odszkodowania, odpowiadającego stracie w rzeczywistości poniesionej wskutek zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia, o ile rzeczona strata nie wynikła z winy lub niedbalstwa nadawcy i pod warunkiem, by odszkodowanie w żadnym razie nie przewyższało wartości podanej, przy czem nie uwzględnia się szkód pośrednich lub nieosiągniętych korzyści.

Nadawca, względnie adresat, traci prawo do odszkodowania, jeżeli nie wnieśli reklamacji przed upływem jednego roku od dnia nadania listu z podaną wartością na pocztę.

§ 10. Wycofanie listów z podaną wartością, zmiana adresu.

Nadawca listu z podaną wartością może go z poczty wycofać lub zmienić jego adres, dopóki list nie został wydany odbiorcy.

Odnośne żądanie przesyła się listownie lub telegraficznie na koszt nadawcy, który z tego tytułu winien opłacić następujące należności:

a) należność za list polecony do zagranicy wagi jednej jednostki, jeżeli żądanie przesyła się drogą pocztową;

b) należność za telegram do odnośnego kraju według zwyczajnej taryfy do zagranicy, jeżeli żądanie przesyła się drogą telegraficzną.

Nadawca listu z podaną wartością, obciążonego pobraniem, może na zasadach, ustalonych dla żądań o zmianie adresu żądać całkowitego skreślenia lub częściowego zniesienia kwoty pobraniowej.

Minister: w. z. *Dobrowolski*.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do Rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 lipca 1922 r.
nr. 2278/VI.

I. Postępowanie przy nadawaniu listów z podaną wartością.

§ 1. Adresowanie listów z podaną wartością.

Adres listu z podaną wartością winien być wykonany atramentem a to dla zapobieżenia możliwej zmianie adresu w celach oszukańczych. Adres nie może zawierać żadnych poprawek i śladów podskrobywania i wycierania, a listy wartościowe, nie odpowiadające tym wymogom, nie mogą być przyjęte do przesłania.

Na stronie adresowej listu wartościowego nadawca obowiązany jest podać prócz imienia i nazwiska odbiorcy, lub nazwy firmy, nazwę urzędu oddawczego i szczegółowy adres odbiorcy, a więc jego miejsce zamieszkania, ulicę i numer domu. Wszelkie skróty w adresach są wzbronione. Na tejże stronie adresowej winna być podana słownie i cyframi wartość listu; podaje ją równorzędnie w walucie kraju nadania—nadawca, we frankach zaś złotych—urzędnik pocztowy, przyjmujący list, przeliczając walutę miejscową na franki złote według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu, ustalonego przez Zarząd Pocztowy.

Na stronie odwrotnej koperty obowiązany jest nadawca podać swój dokładny adres t. j. imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, ulicę i numer domu.

§ 2. Zamykanie listów wartościowych.

Koperta, zawierająca banknoty lub inne papiery wartościowe, winna być zaklejona i opieczętowana w ten sposób, by żadne skrzydło koperty nie dało się odchylić bez widocznego uszkodzenia bądź samej

koperty bądź pieczęci, wobec czego ilość pieczęci zależna jest od formatu koperty i sposobu w jaki skrzydła zachodzą jedne na drugie.

Do opieczętowania listu wartościowego nadawca obowiązany jest użyć laku w dobrym gatunku i pieczętki prywatnej ze znakiem wyróżniającym, a więc nazwiskiem, monogramem, herbem, firmą i t. p.; odciski winny być wykonane wyraźnie. By umożliwić stwierdzenie, iż pierwotne pieczęcie lakowe, umieszczone przez nadawcę, nie zostały zastąpione innemi, należy na stronie koperty, zaopatrzonej w pieczęcie, umieszczać czysty i wyraźny odcisk barwikowy tejże pieczętki, którą posługiwano się przy opieczętowywaniu listu. Zarówno pieczęci lakowych jak i nalepionych na kopertach listów wartościowych znaczków pocztowych nie należy umieszczać tak, by się stykały lub dochodziły do krawędzi koperty, gdyż w ten sposób łatwo mogą być skryte ślady przecięcia koperty; z tych że względów nie wolno do listów wartościowych używać kopert z kolorowymi obwódkami.

Zasadniczo listy wartościowe winny być nadawane na pocztę w stanie zamkniętym, a więc zaklejone i opieczętowane, jednakowoż narazie ze względu na przepis, ograniczający wywóz z Polski do zagranicy krajowych i obcych banknotów i papierów wartościowych, listy te mogą być nadawane tylko w stanie otwartym, by urzędnik pocztowy, przyjmujący od nadawcy list wartościowy, mógł sprawdzić, czy przepisowi temu stało się zadość.

Listy wartościowe, nadawane w stanie zamkniętym, opieczętowywuje nadawca wyłącznie własną pieczętką prywatną, listy wartościowe, nadawane w stanie otwartym, opieczętowywuje, po sprawdzeniu zawartości listu urzędnik pocztowy jedną pieczęcią urzędu nadawczego, umieszczaną pośrodku i odpowiednią ilością pieczęci prywatnych nadawcy.

Zarówno w jednym jak w drugim wypadku pieczętkę prywatną i lak obowiązany jest dostarczyć nadawca listu.

§ 3. Pozwolenia na wywóz banknotów i papierów wartościowych.

Aż do odwołania przepisu, ograniczającego wywóz z Polski do zagranicy banknotów i papierów wartościowych, nadawca listu z podaną wartością obowiązany jest złożyć urzędnikowi pocztowemu wraz z listem wartościowym, nadawanym w stanie otwartym, wystawione przez uprawnionego delegata Ministerstwa Skarbu pozwolenie na wywóz do zagranicy tej ilości banknotów lub papierów wartościowych, którą w danym wypadku zamierza wysłać. Pozwolenie to może dotyczyć bądź jednego bądź kilku listów, nadawanych równocześnie.

Zauważa się, iż znaczki pocztowe, wysyłane do zagranicy w listach wartościowych, nie są uważane jako walory pieniężne i na wysłanie ich żadnych pozwoleń uzyskiwać nie trzeba, jednakowoż listy z tego rodzaju zawartością również muszą być nadawane w stanie otwartym

i tylko po sprawdzeniu zawartości przez urzędnika pocztowego mogą być opieczetowane.

§ 4. Przyjmowanie listów wartościowych do zagranicy.

Urzędnik przyjmujący list wartościowy do zagranicy obowiązany jest:

a) sprawdzić, czy z krajem, do którego nadawca wysyła list, podjęta została wymiana listów wartościowych; czy podana na stronie adresowej listu wartość jego nie przekracza najwyższego wymiaru wartości, dopuszczonego zarówno w kraju przeznaczenia jak i w Polsce; czy nadawany list odpowiada tym specjalnym warunkom, które kraj przeznaczenia ustalił dla otrzymywanych z zagranicy listów wartościowych.

Oдноśne wskazówki podane zostały w odpowiednim wykazie krajów, które na podstawie umowy Madryckiej podjęły wymianę listów wartościowych, i nadawca listu musi się do nich ściśle zastosować, w przeciwnym razie list nie może być przyjęty do przesłania.

b) sprawdzić, czy list zaadresowano w sposób wskazany w § 1, i uzupełnić napis o wartości listu, podanej w walucie krajowej, z zaznaczeniem tejże wartości we frankach złotych.

c) z chwilą zniesienia ograniczeń, dotyczących wywozu waluty zagranicę, a więc i zniesienia zakazu listów zamkniętych, sprawdzić całość koperty, nienaruszalny stan umieszczonych przez nadawcę pieczęci i zgodność ich z odciskiem barwnikowym tej pieczęci.

d) do czasu zniesienia ograniczeń, dotyczących wywozu walut za granicę, stwierdzić, czy faktycznie wysłane przez nadawcę banknoty i papiery wartościowe nie przekraczają kwoty, wykazanej w pozwoleniu Ministerstwa Skarbu, poczem walory te włożyć do koperty i kopertę opieczetować w sposób wskazany w § 2, na pozwoleniu zaś Ministerstwa Skarbu wytłoczyć odcisk datownika i położyć swój podpis.

Samo pozwolenie Ministerstwa Skarbu na wywóz walut, odebrane od nadawcy, przesyła się w zwykłym liście urzędowym wolnym od opłat, temu pełnomocnikowi Ministerstwa Skarbu, który je wystawił.

Raz użyte pozwolenie na wywóz walorów za granicę nie może być użyte ponownie nawet w tym wypadku, gdy wysłana pierwotnie kwota była niższą niż opiewało pozwolenie i nadawca chciał by tylko dośłać resztę. Ograniczenie to nie dotyczy listów wysłanych równocześnie, gdy łączna ich wartość nie przekracza kwoty, zezwolonej do wywozu.

e) po opieczetowaniu listu zważyć go jaknajdokładniej ze ścisłością do gramów i ustaloną wagę odnotować na stronie adresowej w lewym górnym brzegu. Zauważa się, iż waga listów wartościowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

§ 5. Opłaty.

Przy nadaniu listu z podaną wartością nadawca uiszcza zgóry:

a) Opłatę przewozową równą ustalonej w każdorazowo obowiązującej taryfie dla zwykłych listów zagranicznych a zależnej od wagi i kraju przeznaczenia (umowy specjalne).

b) Należytość za polecenie listu zagranicznego.

c) Należytość asekuracyjną w kwocie 50 centymów od każdych 300 franków lub części 300 franków podanej wartości w markach polskich, według każdorazowo obowiązującej tabeli dla przeliczenia walut.

d) W odpowiednim wypadku należytość ekspresową według każdorazowo obowiązującej taryfy dla listów zagranicznych.

Nadawca listu z podaną wartością uiszcza wszystkie opłaty w walucie polskiej, bądź to przez nalepienie na samym liście odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, bądź gotówką, co, z braku miejsca do naklejenia znaczniejszej ilości znaczków, będzie w większości wypadków koniecznem.

Pobranie opłaty gotówką zaznacza się na liście słowami „franco” z podaniem pobranej opłaty, numeru wykazu opłat gotówką i daty.

§ 6. Zwrotne poświadczenia odbioru.

a) Jeżeli nadawca listu z podaną wartością żąda przy nadaniu nadesłania mu zwrotnego poświadczenia odbioru, wówczas urząd nadania na dotyczącym liście umieszcza widoczny napis „Avis de reception” lub odcisk stempla „A. R.” Następnie wypełnia urząd nadania druk nr. 52 zwrotnego poświadczenia odbioru i w sposób trwały przymocowuje go ze strony zewnętrznej do odnośnego listu.

Należytość za zwrotne poświadczenie odbioru równa się według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej, opłacie za zwykły list zagraniczny.

O ile druk ten nie dojdzie do urzędu oddawczego, ten ostatni sporządza nowe zwrotne poświadczenie odbioru.

Urząd przeznaczenia po należytem wypełnieniu druku zwraca go w stanie otwartym i bez żadnej opłaty pod adresem nadawcy listu z podaną wartością.

b) Jeżeli nadawca żąda zwrotnego poświadczenia odbioru listu już po jego nadaniu, wówczas urząd nadawczy wystawia jednocześnie formularz zwrotnego poświadczenia odbioru druk nr. 52, podając w nim dokładne znamiona listu z podaną wartością (urząd nadawczy, dzień nadania, numer i pełny adres) i pismo wywiadowcze zagraniczne druk nr. 48, nalepiając na nim znaczki pocztowe, stanowiące należytość za zwrotne poświadczenie odbioru. i oba te druki skierowuje śladem listu przez urzędy wymiany do urzędu przeznaczenia. Za zwrotne poświadczenie odbioru, żądane po nadaniu listu z podaną wartością, pobiera się należytość, odpowiadającą podwójnej opłacie, pobieranej według

każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej za listy zwykle do zagranicy wagi 20 gr.

c) W razie doręczenia listu z podaną wartością, na który już po nadaniu zażądano zwrotnego poświadczenia odbioru, urząd przeznaczenia zatrzymuje u siebie pismo wywiadowcze, zwrotne zaś poświadczenie odbioru, należycie wypełnione zwraca w stanie otwartym i bez żadnej opłaty pod adresem nadawcy listu.

d) Gdyby list z podaną wartością, na który już po nadaniu zażądano zwrotnego poświadczenia odbioru nie nadszedł do urzędu przeznaczenia, wówczas urząd przeznaczenia postępuje z pismem wywiadowczem (nadesłanem wraz z drukiem zwrotnego poświadczenia odbioru), jak z prawidłowo wniesioną reklamacją listu z podaną wartością.

c) Jeżeli zwrotne poświadczenie odbioru, żądane przez nadawcę w chwili nadania, nie nadeszło do urzędu nadania w terminie odpowiadającym stosunkom komunikacyjnym, to przy reklamowaniu takiego poświadczenia należy postąpić w myśl punktu 5, niniejszego paragrafu. W tym wypadku urząd nadawczy umieszcza w nagłówku druku wzmiankę: „*Duplicata de l'avis de réception*”.

§ 7. Rejestracja nadawanych listów z podaną wartością.

Przyjęte listy z podaną wartością wpisuje się do księgi przyjęć (druk nr. 11).

Sposób prowadzenia księgi przyjęć normują przepisy wykonawcze do tymczasowej instrukcji pocztowej, z tem uzupełnieniem, iż w rubryce uwag należy odnotować znamiona pozwolenia na wywóz walorów z kraju.

Urząd nadania na stronie adresowej listu z podaną wartością wytłacza odcisk datownika dla uwidocznienia miejsca i dnia nadania.

Na przyjęty list z podaną wartością wydaje się recepis nadawczy.

Na recepisie tym urzędnik przyjmujący list wypisuje imię i nazwisko oraz adres odbiorcy, wagę listu i uiszczoną opłatę.

II. Postępowanie przy przesyłaniu listów z podaną wartością.

§ 8. Sposób wysyłania listów z podaną wartością do urzędów wymiany.

Urzędy pocztowe mają wysłać nadane do zagranicy listy z podaną wartością do przynależnych urzędów wymiany.

W drodze z urzędu nadawczego do urzędu wymiany należy z listami z podaną wartością do zagranicy postępować jak z listami z podaną wartością, przesyłanymi wewnątrz kraju.

§ 9. Sprawdzanie opłat.

Urzędy wymiany obowiązane są sprawdzać prawidłowość pobrania opłat za listy z podaną wartością wysyłane do zagranicy, spostrzeżone usterki zgłaszać urzędowi nadawczym za pomocą zawiadomienia (druk nr. 83) i czuwać nad zwrotem tych zawiadomień, zaopatrzonych przez urząd nadania w znaczki pocztowe, odpowiadające brakującej kwocie.

Listy z podaną wartością opłacane gotówką, mają urzędy wymiany wpisywać do „kontrolnego wykazu opłat pocztowych gotówką“ (druk nr. 669 b).

Oryginał tego wykazu za dany miesiąc przesyłają odnośnie urzędy wymiany najpóźniej w dniu trzecim następnego miesiąca do wydziału I Izby Kontroli rachunkowej poczt i tel. w Bydgoszczy.

W razie zauważenia niedokładności w opłatach gotówką, mają urzędy wymiany postępować w myśl rozporządzenia w tym przedmiocie z dnia 12/VIII—1920 r. L. 16208/898/V (Dz. Urzęd. M. P. i T. nr. 20 z 1920 poz 211).

§ 10. Karty wartościowe.

Urzędy wymiany wpisują każdy mający się wysłać list z podaną wartością pojedynczo do karty wartościowej Feuilles d'envoi (druk nr. 41), podając wszystkie szczegóły wymagane nadrukiem karty.

Kolumny 6, 7 i 8 karty wartościowej należy wypełniać tylko w okresie statystyki na specjalne zarządzenie.

Karty wartościowe, sporządzane w dwóch egzemplarzach przez kalkę należy prowadzić według miesięcznej numeracji, oddzielnie dla każdego zagranicznego urzędu wymiany.

Gdy do karty wpisuje się list z podaną wartością, który ma być doręczony przez umyślnego posłańca lub za zwrotem poświadczeniem odbioru, wówczas w pierwszym wypadku w kolumnie „Uwagi“ należy zaznaczyć „Exprés“, w drugim wypadku „A. R.“.

§ 11. Sporządzanie odsyłek.

a) Z listów z podaną wartością należy sporządzić jeden lub kilka pakietów, przewiązać każdy z nich sznurkiem, dołączyć do jednego z pakietów kartę wartościową i wszystkie pakiety wspólnie zawinąć w trwały papier. Wspólny pakiet raz jeszcze obwiązać sznurkiem, poczem wszystkie zagięcia opakowania opieczetować, używając do tego dobrego laku i urzędowej pieczęci wysyłającego urzędu wymiany.

Sporządzony w ten sposób pakiet zaopatruje się napisem:

„Lettres de valeur déclarée“ (Listy z podaną wartością). Przy mniejszej ilości listów z podaną wartością zamiast sporządzania z nich pakietu można je włożyć do koperty z trwałego papieru, którą w tym wypadku zamyka się pieczęciami lakowymi.

b) Pакiet z listami wartościowymi wysyła się do zagranicznego urzędu wymiany bądź jako odsyłkę pieniężną bądź jako odsyłkę zbiorową.

W pierwszym wypadku pакiet lub pakiety z listów z podaną wartością wkłada się do przeznaczonego do tego celu próżnego worka, który należy zamknąć w sposób przepisany dla worków pieniężnych.

W drugim wypadku pакiet lub pakiety z listów z podaną wartością należy dołączać do pакietu z przesyłkami poleconymi i wspólnie przewiązać sznurkiem na krzyż. Do złączonych w ten sposób pакietów należy przymocować zewnętrznie specjalną kopertę, zawierającą kartę listową (*fouille d'avis*) i włożyć do środka odsyłki.

Czy w odsyłce zbiorowej zawarte są listy z podaną wartością, czy też nie, zaznacza się to przez podanie na przedniej stronie karty listowej w przeznaczonej do tego rubryce, bądź ilości takich pакietów, bądź adnotację „*Téaut*“ (Próżny).

W tych wypadkach, gdy do zapakowania przesyłek poleconych używa się worka, pакiet lub pakiety z listami z podaną wartością wkłada się do tego worka i zamyka w sposób przepisany.

c) Gotowe odsyłki zbiorowe ewentualnie pieniężne wydaje się zagranicznemu urzędowi wymiany na podstawie wykazu ładunku (*Bordereau de Livraison*) druk Nr. 415a.

Jeżeli polski i zagraniczny urząd wymiany są w jednej i tej samej miejscowości granicznej, przekazywanie odsyłek z jednego do drugiego urzędu odbywa się bezpośrednio; odbiór potwierdza się na kopji wykazu ładunku.

Jeżeli polski i zagraniczny urząd wymiany nie znajdują się w tej samej miejscowości granicznej, wtedy urzędy wymiany przekazują odsyłki z listami z podaną wartością, w sposób ustalony w wewnętrznym obrocie, ambulansom, ambulansy zaś przywożą je do oznaczonych przez poszczególne Dyrekcje miejsc i wydają zagranicznemu personelowi pocztowemu za potwierdzeniem odbioru na kopji wykazu ładunku.

III. Postępowanie przy odbiorze odsyłek z listami z podaną wartością z zagranicznego urzędu wymiany.

§ 12. Odbiór odsyłek.

Polski urząd wymiany otrzymuje odsyłki z listów z podaną wartością od zagranicznego urzędu wymiany w ten sam sposób, w jaki je przekazuje zagranicznemu urzędowi (patrz powyżej § 10 i 11).

a) Przy odbiorze odsyłki z listów z podaną wartością ma urząd wymiany sprawdzać przedewszystkiem, czy w porządku jest sam worek, a więc zarówno stan jego zewnętrzny, jak i sposób zamknięcia, przy czem wszelkie zewnętrzne uszkodzenia odbierający urząd ma zaznaczyć

przy potwierdzeniu odbioru na wykazie ładunku, nie może jednak uważać tego za powód do odmowy przyjęcia worka.

b) Po otwarciu odebranego worka (odsyłki) urząd wymiany sprawdza, czy w porządku jest sam pakiet z listów z podaną wartością, a następnie każdy pojedynczy list.

c) Odbiorczy urząd wymiany stwierdziwszy błąd lub przeoczenie, które nie mogą jednak spowodować materialnej odpowiedzialności Zarządu pocztowego, przeprowadza w kartach odpowiednie poprawki i uzupełnienia, przekreślając błędne wpisy w ten sposób, by pierwotne wpisy można było odczytać.

Otwarcie odsyłek i sprostowanie w kartach muszą być dokonywane przy współudziale co najmniej dwóch funkcjonariuszy.

O zauważonych niedokładnościach lub różnicach między wpisami a rzeczywistością, urząd wymiany odbierający, powiadamia urząd wymiany wysyłający (zagraniczny) zapomocą „Bulletin de vérification“ (druk nr. 44).

d) Nieotrzymanie listu, niezgodność wpisów z rzeczywistością lub inne nieprawidłowości, mogące spowodować materialną odpowiedzialność dotyczących zarządów pocztowych, należy stwierdzić przez sporządzenie protokołu, który wraz z opakowaniem, sznurkami i pieczęciami pakietu, jak również z workiem, w którym się pakiet znajdował, przesyła się jako przesyłkę poleconą do przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów do dalszego zarządzenia, niezależnie zaś do wysyłającego urzędu wymiany posyła się zawiadomienie „Bulletin de vérification“. Gdy okoliczności tego wymagają, zawiadomienie do wysyłającego urzędu wymiany może być przesłane w drodze telegraficznej.

e) Odsyłki uszkodzone należy przed otwarciem dokładnie zważyć. Jeżeli chodzi o odsyłkę uszkodzoną, przeznaczoną do wysyłki dalej należy ją ponownie opakować, zachowując jednak wedle możliwości opakowanie pierwotne. W tym wypadku należy wagę przesyłki stwierdzić zarówno przed nowem opakowaniem jak i po niem i wagę tę oznaczyć na opakowaniu danej odsyłki.

Gdy zachodzi przypuszczenie, że odsyłka została naruszona należy ją otworzyć, zawartość sprawdzić zgodnie z wskazaniem ustępów c i d niniejszego paragrafu i po przepakowaniu wraz z odpisami zawiadomienia „Bulletin de Vérification“ wysłać do miejsca przeznaczenia.

§ 13. Tranzyt listów z podaną wartością przez Polskę.

Przesyłanie listów z podaną wartością tranzytem przez Polskę do innych krajów jest dozwolone. Najwyższa kwota podanej wartości nie może w tym wypadku przekraczać maksimum podanej wartości dopuszczanej w kraju przeznaczenia listu.

§ 14. Sposób wysyłania listów z podaną wartością nadeszłych z zagranicy do urzędów przeznaczenia

ewentualnie w wypadku tranzytu do wyjściowych urzędów wymiany.

a) Urzędy wymiany odebrane z zagranicy listy z podaną wartością dzielą na listy podlegające doręczeniu w kraju i listy tranzytujące przez Polskę do innego urzędu.

Listy przeznaczone do Polski urzędy wymiany mają wysyłać do urzędów przeznaczenia w sposób przepisany dla wewnętrznego obrotu, listy zaś przewożone tranzytem przez terytorjum Polski mają wysyłać w zamkniętych workach jako oddzielne odesyłki do wyjściowych urzędów wymiany w Polsce.

Te ostatnie wysyłają takie listy do zagranicznych urzędów wymiany w sposób wskazany w powyżej podanych §§ 9 do 11 i § 17 c i d niniejszych przepisów wykonawczych.

b) Jeżeli do urzędu wymiany nadejdzie list z podaną wartością dla Polski zaopatrzony stemplem „T“ ma urząd wymiany obliczyć od podanej wartości listu należność asekuracyjną od kraju dosłania do kraju przeznaczenia, licząc dla każdego kraju, przez który dany list przechodził i dla kraju przeznaczenia (Polski) po 5 centymów za każde 300 franków, lub część 300 franków, za każdy zaś transport morski po 10 centymów za każde 300 franków lub część 300 franków:

Ustaloną w powyższy sposób należność asekuracyjną we frankach i centymach ma urząd wymiany przeliczyć według obowiązującego ekwiwalentu na marki polskie, wypisać na liście w celu ściągnięcia jej od odbiorcy przy doręczaniu.

Ściągnięte kwoty zarachowuje się w wykazie opłat gotówką lub przez nalepienie odpowiedniej ilości znaczków na recepisie odbioru.

Jeżeli w okresie statystyki nadejdzie list dla Polski obciążony w karcie wartościowej należnością asekuracyjną, ma polski urząd wymiany doliczyć do wykazanej kwoty udział polski, i jak wskazano powyżej, kartę wypisać na liście w markach polskich, celem ściągnięcia od odbiorcy.

IV. Postępowanie pocztowych urzędów oddawczych z listami z podaną wartością nadeszłymi z zagranicy.

§ 15. Z listami z podaną wartością nadeszłymi z zagranicy należy w szczególności co do ich wpisywania do ksiąg oddawczych, względnie do list doręczonych przesyłek i co do ich wydawania względnie doręczania postępować ściśle jak z listami wartościowymi przesyłanymi wewnątrz kraju.

Do pospiesznych listów z podaną wartością nadchodzących z zagranicy, stosuje się w całej rozciągłości rozporządzenie Ministra Poczt

i Tel. z dnia 23 listopada 1920 r. L. 35387/2707/III o pocztowych przesyłkach pospiesznych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej“ (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 39 z 1920 r.).

V. Dosyłanie zagranicznych listów z podaną wartością wewnątrz w kraju i do zagranicy.

§ 16. List z podaną wartością może być na życzenia adresata względnie nadawcy, dosłany do nowego miejsca przeznaczenia zarówno wewnątrz kraju, jak i w innym kraju.

W tym wypadku skreśla się w adresie pierwotne miejsce przeznaczenia listu i wpisuje nowe, równocześnie zaś na odwrotnej stronie koperty dodaje powód dosłania. O ile chodzi o dosłanie listu z podaną wartością do zagranicy powód dosłania należy podać w języku francuskim.

Za dosyłanie listów z podaną wartością wewnątrz kraju nie pobiera się żadnych opłat.

§ 17. Przy dosyłaniu listów z podaną wartością do zagranicy należy rozróżniać dwa wypadki:

a) list dosyła się z powodu mylnego skierowania go do Polski z winy poczty,

b) list dosyła się z powodu zmiany przez adresata miejsca pobytu. Od powyższych przyczyn zależny jest sposób postępowania urzędów dosyłających.

a) Listy dosyłane z powodu mylnego skierowania ich do Polski mają urzędy wymiany wysłać do miejsca przeznaczenia połączeniami najszybszemi.

Jeżeli dosłanie tego rodzaju listów połączone jest ze zwrotem ich zarządowi wysyłającemu, wówczas w okresie statystyki urzędy wymiany mają skreślać należitości wpisane do karty wartościowej i przekazywać takie listy z odpowiednią uwagą, bez wpisywania należitości, zgłosivszy poprzednio pomyłkę za pomocą „Bulletin de vérification”.

Gdy w okresie statystyki dosłanie mylnie skierowanych listów z podaną wartością nie jest połączone ze zwrotem ich do zarządu wysyłającego, a należitości przypisane Polsce nie wystarczają na pokrycie własnego udziału i kosztów dosłania, które Polska ma ponieść, wówczas polskie urzędy wymiany dopisują sobie różnicę zwiększając kwotę, wpisana przez wysyłający urząd wymiany do karty wartościowej na ich dobro.

O przyczynie takiego sprostowania należy powiadomić wspomniany urząd wymiany zapomocą „Bulletin de vérification”.

b) W wypadkach dosyłania listu z podaną wartością do zagranicy, wskutek zmiany przez adresata miejsca pobytu, mają pocztowe urzędy na takim liście umieszczać odciski stempla „T“.

Przy wysyłaniu takiego listu do zagranicy polskie urzędy wymiany nie obciążają go w karcie wartościowej należnością asekuracyjną nawet i w okresie statystycznym.

c) W wypadku tranzytu przez Polskę w okresie statystycznym listów z podaną wartością oznaczonych stemplem „T“ mają polskie urzędy wymiany listy te przy wysyłaniu dalej do zagranicy obciążać w kartach wartościowych (kolumna 7) należnością asekuracyjną na rzecz Polski, która wynosi 5 centymów na każde 300 franków lub część 300 franków.

d) Jeżeli w okresie statystycznym przejdzie w tranzycie przez Polskę list z podaną wartością zaopatrzony stemplem „T“ i obciążony przez zagraniczny urząd wymiany na rzecz jego w karcie wartościowej (kolumna 7) należnością asekuracyjną, wtedy przy wysyłaniu takiego listu dalej do zagranicy ma polski urząd wymiany obciążyć go ponadto udziałem należącym się Polsce.

Ażeby zaś polski wyjściowy urząd wymiany wiedział, jaką kwotę ma list obciążyć do zagranicy, winien polski wejściowy urząd wymiany w kartach bezpośrednio między sobą wymienianych wyszczególniać ją w myśl § 14b niniejszych przepisów wykonawczych.

§ 18. Gdyby należność asekuracyjną od podanej wartości listu mającego się dostać uiszczono przy dosłaniu, wówczas z takim listem należy postąpić jak z listem wysłanym bezpośrednio z kraju dosyłającego do kraju przeznaczenia.

VI. Niedoręczalne listy z podaną wartością.

§ 19. List z podaną wartością uważany jest za niedoręczalny, jeżeli nie mógł być adresatowi doręczony, względnie nie został przez niego podjęty:

a) przed upływem 7 dni—gdy adresat mieszka w obrębie miejscowego okręgu doręczeń,

b) przed upływem 14 dni, gdy adresat mieszka poza obrębem miejscowego okręgu doręczeń,

c) przed upływem 14 dni, gdy list z podaną wartością adresowany był poste-restante lub do dyspozycji adresata,

d) gdy nadszedł do miejsca przeznaczenia po wyjeździe adresata do kraju, nie biorącego udziału w wymianie listów z podaną wartością, i polski zarząd pocztowy nie ma możliwości dosłać go tam.

Termin 7-o względnie 14-o dniowy liczy się od północy po nadejściu listu wartościowego do urzędu.

Niedoreczalne listy z podaną wartością należy zwracać za pośrednictwem tych urzędów wymiany, przez które nadeszły do Polski. Na listach takich mają urzędy oddawcze wypisywać w języku francuskim powód niedoreczalności. Listy niedoreczalne w karcie wartościowej zaznacza się w uwadze „Rebuts“ i przy zwrocie nie obciąża się ich żadnymi należnościami.

VII. Reklamacje.

§ 20. Do reklamacji listów z podaną wartością używa się druku nr. 48.

Reklamacje mogą być wnoszone w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po dniu nadania listu na pocztę; po upływie tego terminu reklamujący traci prawo do odszkodowania.

Formularze reklamacji należy wypełniać w języku francuskim ściśle według tekstu nadruków.

Niezależnie od pisma wywiadowczego zagranicznego sporządzają urzędy pocztowe pismo wywiadowcze dla obrotu wewnętrznego, oznaczona napisem „z urzędu” (druk nr. 92), notując na niem znamiona przesyłki i datę jej wysłania, poczem oba pisma wywiadowcze razem połączone, wraz z wzorem adresu wysyłają w zamkniętej kopercie do pocztowego urzędu wymiany, do którego list został skierowany.

Pocztowy urząd wymiany, po ustaleniu dat wysłania listu z podaną wartością do odnośnego zagranicznego urzędu wymiany, wypełnia przepisane rubryki zagranicznego pisma wywiadowczego (druk nr. 48) i odsyła je wraz z wzorem adresu do miejsca służbowego kraju przeznaczenia lub w relacjach z krajami, z którymi Polska bezpośrednio wymienia przesyłki listów z podaną wartością, do miejsca służbowego tego kraju, do którego reklamowany list został wydany.

W szczegółach urzędy pocztowe mają postępować z reklamacjami ściśle według rozporządzenia Ministra Poczty i Tel. z dnia 25/VII 1921 r. L. 19341/1094/V w przedmiocie reklamacji rejestrowanych przesyłek pocztowych wewnętrznych i zagranicznych (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 36 z 1921 r.).

VIII. Rozrachunki z zagranicą.

§ 21. Co 3 lata, w ciągu 28-dniowych okresów, na specjalne zarządzenie Ministerstwa Poczty i Tel., mają polskie urzędy wymiany sporządzać wykaz, (Wzór D. do Madryckiej umowy dotyczącej wymiany listów z podaną wartością), do którego wpisują w porządku chronologicznym zagranicznych kart wartościowych i według urzędów wymiany, które te karty wystawiły, końcowe sumy wykazanych w tych kartach

kwot, czy to na dobro (debit) czy to na dług (credit) zarządu polskiego.

W nagłówku każdego takiego wykazu podaje się nazwę kraju, z którego karty nadchodzą, nazwę kraju i urzędu wymiany, który je otrzymuje oraz miesiąc i rok, za który sporządza się wykaz.

W poszczególnych kolumnach działu I wykazu, z których każda przeznaczona jest dla innego zagranicznego urzędu wymiany, wpisuje się należitości asekuracyjne od podanej wartości, które Polska ma otrzymać od zarządu wysyłającego z racji danej odsyłki, a więc końcowe sumy kolumny 6 odnośnej karty wartościowej, w poszczególnych zaś kolumnach działu II wykazu w ten sam sposób wpisuje się należitości, które Polska ma zapłacić zarządowi wysyłającemu, a więc końcowe sumy kolumny 7 odnośnej karty wartościowej.

Kwoty wykazane w kolumnie 7, karty wartościowej, jak wiadomo, Polska bądź ściągnie od odbiorców listów bądź, gdy chodzi o przewożone tranzytem listy dosyłane, obciąży nimi rachunek kraju, któremu wyda te listy.

Z końcem okresu statystycznego sumuje się pozycje poszczególnych kolumn wykazu, a następnie sumy kolumn oddzielnie działu I, oddzielnie działu II. Wykaz stwierdzony odciskiem datownika urzędu wymiany i podpisem naczelnika tegoż urzędu wraz z przynależnymi kartami wartościowymi i ewentualnie z dotyczącymi „Bulletins de vérifications”, w których omawiane były sprostowania, prześła urzędy wymiany stosownie do specjalnego rozporządzenia M. P. i T., która w danym przedmiocie w swoim czasie będzie wydana.

IX. Ważność i moc obowiązująca.

§ 22. Przepisy niniejsze są przepisami wykonawczymi do zawartej w Madrycie w dniu 30 listopada 1920 r. międzynarodowej umowy i regulaminu wykonawczego o wymianie zagranicznych listów z podaną wartością i obowiązującą wszystkie urzędy pocztowe Państwa Polskiego z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska, od dnia 1 sierpnia 1922 r.

Spis krajów biorących udział w wymianie listów z podaną wartością.

Szczegółowe zarządzenia

1. OPŁATY.

Przy nadaniu listu z podaną wartością nadawca uiszcza zgóry:

a) opłatę przewozową uzależnioną od wagi według każdorazowo obowiązującej taryfy listowej do zagranicy, pobieranej od listu tej samej wagi i tego samego kraju przeznaczenia (specjalne zniżki: Czechosłowacja, Węgry i W. M. Gdańsk);

b) należność za polecenie listu do zagranicy;

c) należność asekuracyjną w kwocie 50 centymów od każdych 300 franków lub część 300 franków podanej wartości, według obowiązującego ekwiwalentu w markach polskich;

(Tablica dla obliczenia należności asekuracyjnej przy listach z podaną wartością);

d) wszelkie inne należności t. j. za pospieszne doręczanie, zwrotne poświadczenie odbioru przy nadaniu i po nadaniu, reklamację, zmianę adresu i wycofanie listu, według każdorazowo obowiązującej taryfy listowej do zagranicy.

2. Kraje oznaczone gwiazdką * nie podjęły dotąd z Polską wymiany listów z podaną wartością i do nich listów z podaną wartością nie należy przyjmować.

K R A J E	D R O G A	Wysokość podana w tęsi w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
Albanja.*				
Argentyna	Niemcy-Francja	1000	—	
Austria	Czechosłowacja	1000	1	Losy zagraniczne zabronione.
Belgia	Niemcy	1000	1	
Brazylja ¹⁾	Niemcy - Holandja	1000	—	

¹⁾ **Brazylja:** Aracaju, Bahia (Sao Salvador), Belem do Para (Para), Bello Horizonte, Campanha, Campinas, Campos, Corumba, Curityba, Cuyba, Diamantina, Florianopolis, Fortaleza, Goyaz, Joinville, Juiz de Fora, Maceio, Mansos, Maranhao (Sao Luiz) Natal, Niteray, Quro Preto, Para (Belem do Para), Parahyba do Norte, Paranaqua, Parnahyba, Pelotas, Pernambuco (Recife), Petropolis, Porto Alegre, Recife (Pernambuco), Ribeirao Preto, Rio de Janeiro, Rio Grande, Santos, Sao Luiz (Maranhao), Sao Paulo, Sao Salvador (Bahia), Therezina, Uberaba, Victoria.

K R A J E	DROGA	Wysokość podania wra- towości w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
Bułgarja*				
Chili ¹⁾	Niemcy - Francja- Argentyna	1000	1	
Chiny:				
a) <i>Urzędy angielskie:</i>	1. Niemcy Francja 2. Niemcy - Szwaj- carja-Włochy 3. Czechosłowacja- Austria-Włochy	1000	—	
Amoy, Canton, Chefoo, Foochow, Hankow, Hoi- how, Liu-Kung Tau, (Wei- hai-wei) Ningpo, Shang- hai, Swatow, Tientsin.				
b) <i>Urzędy francuskie:</i>	Niemcy-Francja	1000	—	
Amoy, Foutcheou, Han- keou, Pekin, Shanghai, Tchefou, Tientsin.				
c) <i>Urzędy indochińskie:</i>	Niemcy-Francja	1000	—	
Canton, Hoihao, Mong- tseu, Pakhoi, Yunnanfou.				
d) <i>Urzędy japońskie:</i>	1. Niemcy-Francja 2. Niemcy - Szwaj- carja-Włochy 3. Czechosłowacja- Austria-Włochy	1000	1	
Amoy, Canton, Changsha, Foochow, Hangchow, New- chwang, Shasi, Soochow, Swatow, Taya, Tongku, Wuchang.				
e) <i>Urzędy włoskie:</i>	Czechosłowacja- Austria - Włochy	1000	—	
Pekin, Tientsin.				
Czechosłowacja	Wymiana bezpo- średnia	1000	1	Losy zagraniczne zabronione.
Danja z Grenlandją i wys- pami Feroe	Niemcy	1000	1	Doręczanie ekspre- sowe tylko w Danji. Przesyłki dla Gren- landji wydawane są grenl. urzęd. han- dlowemu w Kopen- hadze, gdzie pozos- tają do dyspozycji adresatów. Losy zagraniczne zabroniono.

¹⁾ **Chili:** Ancud, Antofagasta, Arica, Caldera, Chillan, Concepcion, Coquimbo, Curico, Iquique, Linares, Los Andes, Pisagua, Puerto Montt, Punta Arenas, Rancagua, Santiago, San Felipe, San Fernando, La Serena, Tacna, Talca, Talcahuano, Valdivia, Valparaiso.

K R A J E	D R O G A	Wysokość podania war- tości w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
Egipt (bez Sudanu) . . .	1. Niemcy-Francja 2. Niemcy - Szwaj- carja Włochy 3. Czechosłowacja- Austra-Włochy	1000	—	Losy zagraniczne zabronione.
Estonja*				
Etiopia (Abisynja) . . . Tylko do Addis-Abbeba, Dirre-Daoua, Harrar	Niemcy-Francja	1000	—	
Finlandja . . .	1. Niemcy (Sass- nitz)-Szwecja 2. Niemcy - Dania - Szwecja	1000	1	Doręczanie ekspre- sowe tylko zawiadomien o nadejściu przesyłki.
Francja z Monakiem, Korsyką i Algierem . . .	1. Niemcy 2. Niemcy-Belgja	1000	1	Losy zagraniczne zabronione.
Kolonje francuskie: ¹⁾	1. Niemcy-Francja 2. Niemcy-Belgja- Francja	1000	—	2000 franków fran- cuskich = 1000 fran- ków złotych.
a) <i>Afryka:</i> Dahomey, Cote d'Ivoire (Wybrzeże Kości Słoniowej), Gabon, Gwinea francuska, Kongo franc., Madagaskar i wyspy Co-				

¹⁾ Kolonje francuskie:

Dahomey: Abomey, Abomey-Calavi, Adjohon, Agone, Allada, Athieme, Bohicon, Cotonou, Dassa-Zoume, Grand-Popo, Quidah, Porto-Novo, Savallou, Save, Zagnanado.

Cote d'Ivoire: Aboisso, Assinie, Bereby, Bingerville, Dabou, Grand Bassam, Grand Lahou.

Gabon: Libreville, Mayumba, Port-Gentil, Sette-Cama

Gwinea francuska: Beyla, Labe, Siguiiri.

Kongo francuskie: Loango.

Madagaskar i wyspy Comores: Ambalavao, Ambatolampy, Ambatondrazaka, Ambohimahasona, Ambositra, Analalava, Andevorante, Andilamena, Andriba, Anivorano, Ankazobe, Antalaha, Antsenavolo, Antsirabe, Antsohihy, Boanamary, Beforona, Betroka, Bric-kaville, Diego-Suarez, Dzaoudzi, Farafangana, Fenerive, Fianarantsoa, Fombani, Fort-Dauphin, Ifanadiana, Loholoka, Maevatanana, Mahanoro, Maïntirano, Majunga, Mananjary, Mandritsara, Manjakandriana, Maroantsetra, Marolambo, Marovoay, Miandrivazo, Miarinarivo, Maramanga, Morombe, Morondava, Moroni, Mutsamudu, Nosy-Be, Ste, Marie de Madagascar, Tananarive, Tamatave, Tsaratanana, Tulear, Vangaindrano, Vatamandry, Vohemar.

Maurytanja: Boghe, Kaedi, Port Etienne.

Senegal: Bambe, Dagana, Dakar, Diourbel, Fatick, Faundiougne, Garee, Gossas, Gumbo-Gueoul, Guinguinee, Kaffrine, Kaolack, Kebemer, Kelle, Kombole, Louga, N'Dande, N'Gaye-Mekhe, Pire-Goureye, Podor, Ruf sqa, Saint-Louis, Sedhion, Thies, Tivaouane, Ziguinchor.

Sudan francuski: Bafoulabe, Bamako, Bamako-Koulauba, Kati, Koulikoro.

K R A J E	DROGA	Wysokość podania war- tości w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
<p>mores, Maurytanja, Sene- gal, Somali franc., (Dji- bouti), Sudan franc., Re- union.</p> <p>b) <i>Ameryka:</i> Gudaleaupe, Guyana fran- cuska, Martinique.</p> <p>c) <i>Azja:</i> Indochiny franc. (Annam, Cambodia, Cochinchina, Laos, Tonkin), Indje fran- cuskie (Pondichery).</p> <p>d) <i>Australja:</i> Nowa Kaledonja.</p> <p>Gdańsk (Wolne miasto)</p> <p>Grecja.*</p> <p>Gwatemala.*</p> <p>Haiti.*</p> <p>Honduras republika.*</p> <p>Hiszpanja z Andorą, Ba- learami i Kanaryjskie- mi wyspami</p> <p>Holandja</p> <p>Kolonje holenderskie Guyana hol. (Surinam) Indje holenderskie</p> <p>Indje brytyjskie oraz Aden, Birma, wyspy Andaman i urzędy indo- brytyjskie: Karikal, Ma- he, Pondichery, Yanon (In- dje francuskie), Bahrein, Bender - Abbas, Bushire, Chahbar, Dubai, Guadur, Henjam, Jask, Lingah, Mascat, Pasni (Zatoka per- ska)</p>	<p>1. Niemcy Fran- cja</p> <p>2. Niemcy-Belgja Francja</p> <p>wymiana bezpośr. (w m. Gdańsk Tczew 2).</p> <p>Niemcy-Francja</p> <p>Niemcy</p> <p>Niemcy-Holandja</p> <p>Niemcy-Francja</p>	<p>1000</p> <p>1000</p> <p>1000</p> <p>1000</p> <p>1000</p> <p>1000</p> <p>1000</p>	<p>---</p> <p>1</p> <p>---</p> <p>1</p> <p>---</p> <p>---</p>	<p>2000 franków fran- cuskich=1000 fran- ków złotych.</p> <p>Oplaty od wagi:</p> <p>do 20 gr. 20 mk. ponad 20 gr. do 250 gr. . . . 40 mk. za każde dalsze 250 gr. . . . 40 mk. Polecone 30 mk.</p> <p>Losy zagraniczne zabronione.</p>

K R A J E	D R O G A	Wysokość pożądania war- tości w fran- kach złotych	Doręczeń o ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
Islandja	Niemcy-Danja	1000	1	Doręczanie ekspresowe tylko zawiadomień o nadejściu przesyłki.
Japonja z Formozą (Taiwan), Sachalinem japońskim (Karafuto) i Koreą.	1. Niemcy-Francja 2. Niemcy - Szwajcarja-Włochy 3. Czechosłowacja-Austrja-Włochy	1000	1	
Jugosławja.*				
Kamerun: Duala, Buea i Victoria.	Niemcy-Francja	1000	—	
Kolumbia *				
Kongo belgijskie ¹⁾	Niemcy-Belgja	1000	1	Doręczanie ekspresowe tylko zawiadomień o nadejściu przesyłki.
Liberja.*				
Litwa *				
Łotwa	Wymiana bezpośr. (ŁotwaDangawpils)	1000	—	
Luksemburg	Niemcy	1000	1	Losy zagraniczne zabronione.
Marok:	Niemcy-Francja	1000	—	
Tanger, Strefa francuska, Strefa hiszpańska.				
Memel (Kłajpeda)				
Niemcy.				
Nikaragua *				Przesyłki ekspresowe tylko do Arendal, Bergen, Drammen, Fredrikstad, Hangesund, Kristiania, Kristiansand, Skien, Stavanger i Frondhjem.
Norwegja	1. Niemcy (Sassnitz)-Szwecja 2. Niemcy-Danja	1000	1	

¹⁾ Kongo belgijskie: Albertville, Banana, Bandundu, Basoko, Boma, Bukama, Buta, Coquilhatville, Dima, Elisabethville, Gombe, Inongo, Kabalo, Kasango, Kindu, Kinshasa, Kangolo, Leopoldville, Libenge, Likasi, Luebo, Lusambo, Matadi, Ponthierville, Sakania, Stanleyville, Thysville.

KRAJE	DROGA	Wysokość podania war- tości w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
Panama.*				
Paragwaj.*				
Peru.*				
Persja.*				
Portugalja z Maderą i A- zorami (wyspy)	Niemcy-Francja	1000	1	
Kolonja portugalskie: ¹⁾ . . . Angola, Cap Vert, Gwi- nea port., Indje port., Ma- cao, Mozambik, St. Tho- mas i Principe, Timor port.	Niemcy-Francja	1000	1	
Rosja.*				
Rumunja*				
Salwador.*				
Szwajcarja z Lichtenste- inem	1. Niemcy 2. Czechosłowacja- Austria	1000	1	
Szwecja	1. Niemcy (Sass- nitz) 2. Niemcy-Danja	1000	1	Z wyjątkiem miej- scowości Stock- holm, Gottembo- wug i Halmö dore- cza się przez eks- presa tylko zawi- domienia o nadejś- ciu przesyłki.

¹⁾ Kolonje portugalskie:

Angola: Ambriz, Benguela, Cabinda, Loanda, Lobito, Lubango, Malange, Mossamedes, Noqui, Novo Redondo, Porto Alexandre.

Cap Vert (Cabo Verde): Praia, Sao Vicente.

Gwinea portugalska: Bafata, Bissau, Bolama, Cacheu.

Indje portugalskie: Aldona, Bicholim, Calangute, Canacana, Caranzalem, Chapora, Chinchinim, Colvalle, Cortalim, Cuncolim, Curtorim, Damao, Diu, Loutulim, Mandur, Mapuca, Marçella, Margao, Mormugao, (Porto), Mormugao (Vasco da Gama), Nagar-Avely (Pragana), Nova-Goa, Pernem, Piedade, Ponda, Porvorim, Pragana (Nagar-Avely), Quepem, Saligao, Sanguem, Sanquelim, Sanvordem, Sto, Estevam, S. Laurengo, Siolim, Tivim, Valpay, Vasco da Gama, Velha-Goa, Verna.

Macao: Macao (Macau).

Mozambik: Antonio Ennes (Angoche), Beira, Caes Gorjao, Chai-Chai, Chinde, Ibo, Inhambane, Lorenzo, Marques, Macequece, Marrromen, Mozambique, Porto-Amelia, Quelima-ne, Ressano Garcia, Sena, Villa Bocage, Villa Fontes.

St. Thomas i Principe: Principe, Sao Thome.

Timor portugalski: Dilly.

KRAJE	DROGA	Wysokość podania war- tości w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
Terytorjum Saary.				
Togo: Anecho, Atakpame, Lome i Palime.	Niemcy-Francja	1000	—	
Tunis	Niemcy-Francja	1000	—	
Turcja: <i>Urzędy włoskie:</i> Adalia, Konstantynopol, Scalanova.	1. Niemcy - Szwaj- carja-Włochy 2. Czechosłowacja- Austria-Włochy	1000	—	
Wielka Brytania i Irlandja	1. Niemcy-Belgja 2. Niemcy - Holan- dja	1000	1	Na przesyłkach eks- presowych do Lon- dynu, o ile mają być doręczone w nie- dziele, należy wy- raźnie zaznaczyć „Express Delivery on Sunday“.
Kolonje brytyjskie: ¹⁾				
a) <i>Europa:</i>	1. Niemcy - Szwaj- carja-Włochy 2. Czechosłowacja	1000	—	
Malta.				
b) <i>Afryka:</i> Kenya i Uganda, Mau- ritius, Seychelles, So- maliland bryt.	Austria-Włochy Niemcy-Francja	1000	—	
Gambia, Cote d'Or (Gold Coast, Wybrzeże Złote), Nigerja, Św. Helena, Sier- ra Leone.	1. Niemcy - Belgja- Anglja 2. Niemcy - Holan- dja-Anglja	1000	—	
c) <i>Ameryka:</i> Bermudas, Falkland, Hon- duras bryt., Guyana bryt., Indje zachodnie bryt. (An- tigoa, Barbados, Domini- ca, Grenada, Jamajka, Montserrat, Nevis, St. Kitts (St. Christophe), St. Lucia,	1. Niemcy - Belgja- Anglja 2. Niemcy - Holan- dja-Anglja	1000	—	

¹⁾ **Kolonje brytyjskie:**

Kenya i Uganda: Entebbe, Jinja, Kampala, Kisumu, Lamu, Mombasa, Nairobi, Nakuru.

Mauritius: Curepipe, Port Louis, Rose Hill, Vacoas.

Seychelles: Victoria (Mahe wyspa).

Somaliland bryt.: Berbera, Bulhar, Zeyla.

Gambia: Bathurst.

Cote d'Or (Gold Coast): Abosso, Aburi, Accra, Addah, Axim, Bromase, Cape Coast, Coomassie, Dodowa, Elmina, Kwitta, Obuasi, Prestea, Saltpond, Sekondi, Tarkwa, Vicotriaborg, Winneba.

K R A J E	DROGA	Wysokość podania war- tości w fran- kach złotych	Doręczenie ekspresowe	U w a g i
1	2	3	4	5
St. Vincent, Trinidad, Tobago, Vierges, Terre Neuwe (Nowa Fundlandja)				
d) <i>Azja</i> :	Niemcy-Francja	1000	—	
Cypr, Ceylon, Hongkong, Borneo półw. bryt., Malajskie Państwa (Negri Sembilan, Pahang, Perak, Selangor, Johore, Kedah), Straits Settlements (Malakka, Penang, Wellesley, Singapore, Labuan).				
e) <i>Australja</i> :				
Nowa Zelandja z wyspami Cook	Niemcy-Belgja-Anglja	1000	—	
Fidji (Viti) wyspy	1. Niemcy - Belgja Anglja 2. Niemcy - Holandja-Anglja	1000	—	
Węgry	Czechosłowacja	1000	1	Losy zagraniczne zabronione.
Włochy z San Marino	1. Czechosłowacja-Austrja 2. Niemcy - Szwajcarja	1000	1	Doręczanie ekspresowe tylko zawiadomień o nadejściu przesyłki.
Kolonje włoskie :	1. Czechosłowacja-Austrja-Włochy 2. Niemcy - Szwajcarja-Włochy	1000	1	Doręczanie ekspresowe tylko zawiadomień o nadejściu przesyłki.
Benadir (Somali włoskie), Erythrea (Asmara, Assab, Ghinda, Massana), Trypolis i Cyrenaika (Bengasi, Tripolis miasto).				

Nigerja: Aba, Abeokuta, Benin City, Bonny, Burutu, Calabar, Degema, Ebute, Metta, Enugu Ngwo, Forcados, Ibadan, Ilorin, Jos, Kaduna, Lagos, Lokoja, Minna, Obubra, Onitsha, Opobo, Oshogbo, Port Harcourt, Sapele, Warri, Zungeru.

Sierra Leone: Freetown.

Falkland: Stanley.

Guyana bryt.: Georgetown, New-Amsterdam.

Trinidad i Tobago: Adima, Arouca, Belmont, Cedros, Chaguanas, Couva, Carapichaima, Caroni, Erin, Gran Couva, Guayaguayaro, La Brea, Mayaro, Moruga, Manzanilla, Port of Spain, Point Fortin, Princes Town, Rio Claro, San Grande, San Juan, Siparia, St. Joseph, San Fernando, Tabaquite, Tacarigua, Toco, Tunapuna, Williamsville, Scarborough (Tabago), Roxboro (Tabago).

Cypr: Famagusta, Kyrenia, Larnaca, Limassol, Nicosia, Papho.

Borneo północne: Beaufort, Jesselton, Kudat, Lahad Datu, Sandakan, Tawas.

Tenom.

Fidji: Suva, Levuka, Lautoka.

T A B L I C A
dla obliczania należitości asekuracyjnej przy listach
z podaną wartością.

Za franków złotych	W E D Ł U G E K W I W A L E N T U									
	1200		1100		1000		900		800	
	wartość	należitość	wartość	należitość	wartość	należitość	wartość	należitość	wartość	należitość
	w m a r k a c h p o l s k i c h									
30	36,000	60	33,000	55	30,000	50	27,000	45	24,000	40
60	72,000	120	66,000	110	60,000	100	54,000	90	48,000	80
90	108,000	180	99,000	165	90,000	150	81,000	135	72,000	120
120	144,000	240	132,000	220	120,000	200	108,000	180	96,000	160
150	180,000	300	165,000	275	150,000	250	135,000	225	120,000	200
180	216,000	360	198,000	330	180,000	300	162,000	270	144,000	240
210	252,000	420	231,000	385	210,000	350	189,000	315	168,000	280
240	288,000	480	264,000	440	240,000	400	216,000	360	192,000	320
270	324,000	540	297,000	495	270,000	450	243,000	405	216,000	360
300	360,000	600	330,000	550	300,000	500	270,000	450	240,000	400
330	396,000	660	363,000	605	330,000	550	297,000	495	264,000	440
360	432,000	720	396,000	660	360,000	600	324,000	540	288,000	480
390	468,000	780	429,000	715	390,000	650	351,000	585	312,000	520
420	504,000	840	462,000	770	420,000	700	378,000	630	336,000	560
450	540,000	900	495,000	825	450,000	750	405,000	675	360,000	600
480	576,000	960	528,000	880	480,000	800	432,000	720	384,000	640
510	612,000	1020	561,000	935	510,000	850	459,000	765	408,000	680
540	648,000	1080	594,000	990	540,000	900	486,000	810	432,000	720
570	684,000	1140	627,000	1045	570,000	950	513,000	855	456,000	760
600	720,000	1200	660,000	1100	600,000	1000	540,000	900	480,000	800
630	756,000	1260	693,000	1155	630,000	1050	567,000	945	504,000	840
660	792,000	1320	726,000	1210	660,000	1100	594,000	990	528,000	880
690	828,000	1380	759,000	1265	690,000	1150	621,000	1035	552,000	920
720	864,000	1440	792,000	1320	720,000	1200	648,000	1080	576,000	960
750	900,000	1500	825,000	1375	750,000	1250	675,000	1125	600,000	1000
780	936,000	1560	858,000	1430	780,000	1300	702,000	1170	624,000	1040
810	972,000	1620	891,000	1485	810,000	1350	729,000	1215	648,000	1080
840	1,008,000	1680	924,000	1540	840,000	1400	756,000	1260	672,000	1120
870	1,044,000	1740	957,000	1595	870,000	1450	783,000	1305	696,000	1160
900	1,080,000	1800	990,000	1650	900,000	1500	810,000	1350	720,000	1200
930	1,116,000	1860	1,023,000	1705	930,000	1550	837,000	1395	744,000	1240
960	1,152,000	1920	1,056,000	1760	960,000	1600	864,000	1440	768,000	1380
990	1,188,000	1980	1,089,000	1815	990,000	1650	891,000	1485	792,000	1320
1000	1,200,000	2040	1,100,000	1870	1,000,000	1700	900,000	1530	800,000	1360

T A B L I C A
dla obliczania należności asekuracyjnej przy listach
z podaną wartością

za franków złotych	W E D Ł U G E K W I W A L E N T U									
	700		650		600		550		500	
	wartość	należność	wartość	należność	wartość	należność	wartość	należność	wartość	należność
	w m a r k a c h p o l s k i c h									
30	21,000	35	19,500	33	18,000	30	16,500	28	15,000	25
60	42,000	70	39,000	65	36,000	60	33,000	55	30,000	50
90	63,000	105	59,500	98	54,000	90	49,500	83	45,000	75
120	84,000	140	78,000	130	72,000	120	66,000	110	60,000	100
150	105,000	175	97,500	163	90,000	150	82,500	138	75,000	125
180	126,000	210	117,000	195	108,000	180	99,000	165	90,000	150
210	147,000	245	136,500	228	126,000	210	115,500	193	105,000	175
240	168,000	280	156,000	260	144,000	240	132,000	220	120,000	200
270	189,000	315	175,500	293	162,000	270	148,500	248	135,000	225
300	210,000	350	195,000	325	180,000	300	165,000	275	150,000	250
330	231,000	385	214,500	358	198,000	330	181,500	303	165,000	275
360	252,000	420	234,000	390	216,000	360	198,000	330	180,000	300
390	273,000	455	253,500	423	234,000	390	214,500	358	195,000	325
420	294,000	490	273,000	455	252,000	420	231,000	385	210,000	350
450	315,000	525	292,500	488	270,000	450	247,500	413	225,000	375
480	336,000	560	312,000	520	288,000	480	264,000	440	240,000	400
510	357,000	595	331,500	553	306,000	510	280,500	468	255,000	425
540	378,000	630	351,000	585	324,000	540	297,000	495	270,000	450
570	399,000	665	370,500	618	342,000	570	313,500	523	285,000	475
600	420,000	700	390,000	650	360,000	600	330,000	550	300,000	500
630	441,000	735	409,500	683	378,000	630	346,500	578	315,000	525
660	462,000	770	429,000	715	396,000	660	363,000	605	330,000	550
690	483,000	805	448,500	748	414,000	690	379,500	633	345,000	575
720	504,000	840	468,000	780	432,000	720	396,000	660	360,000	600
750	525,000	875	487,500	813	450,000	750	412,500	688	375,000	625
780	546,000	910	507,000	845	468,000	780	429,000	715	390,000	650
810	567,000	945	526,500	878	486,000	810	445,500	743	405,000	675
840	588,000	980	546,000	910	504,000	840	462,000	770	420,000	700
870	609,000	1015	565,500	943	522,000	870	478,500	798	435,000	725
900	630,000	1050	585,000	975	540,000	900	495,000	825	450,000	750
930	651,000	1085	604,500	1008	558,000	930	511,500	853	465,000	775
960	672,000	1120	624,000	1040	576,000	960	528,000	880	480,000	800
990	693,000	1155	643,500	1073	594,000	990	544,500	908	495,000	825
1000	700,000	1190	650,000	1105	600,000	1020	550,000	935	500,000	850

Zarządzenia

73.

W związku z okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów z dn. 19 stycznia 1922 r. L. 24880 w sprawie nieodpowiedniej korespondencji osób prywatnych z władzami oraz urzędami państwowymi—pojawily się skargi na niezawsze taktowne zachowanie się urzędników, wzgl. niższych funkcjonarjuszów państwowych wobec interesantów, oraz na niewłaściwy sposób załatwiania spraw.

Pragnąc, by działalność urzędów państwowych przejawiała się na zewnątrz z należyтым autorytetem i powagą,—zwracam uwagę wszystkich podległych mi funkcjonarjuszów na postanowienia: art. 17 Tymcz. przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 r. obowiązujące w b. zab. rosyjskim, § 26 ust. 2 austr. pragmatyki służbowej w b. zab. austriackim i § 1 Ogólnej niemieckiej instrukcji służbowej (T. X. 2) w b. zab. pruskim, zawierające przepis, że urzędnik winien być wobec stron uprzejmy i ściśle bezstronny, i polecam, aby władze przełożone czuwały nad przestrzeganiem wspomnianych przepisów.

Za Ministra: *Dobrowolski*
Podsekretarz Stanu.

74

1. Ekwiwalent marki polskiej do franka **Listy z podaną wartością do zagranicy.**
złotego (tablica dla obliczania należytości assekuracyjnej przy listach z podaną wartością)
ustala się aż do odwołania:

1 frank złoty	=	1100 marek polskich
1 cs	=	11 " "
1000 marek polskich	=	1 fr. złoty
11 " "	=	1 cs. "
1 marka polska	=	0.09 cs. "

2. W spisie krajów biorących udział w wymianie listów z podaną wartością wyszczególnione są wszystkie kraje, które mogą z Polską wymieniać listy z podaną wartością.

Wiele jednak krajów do wymiany nie jest jeszcze przygotowanych i takie kraje w spisie są oznaczone gwiazdką.

Do krajów oznaczonych w spisie gwiazdką listów z podaną wartością nie należy przyjmować.

3. Wszystkie zmiany mogące nastąpić w spisie krajów biorących udział w wymianie listów z podaną wartością będą ogłaszane w Dzien-

celnych do zwalniania od należności celnych paczek amerykańskich z t. zw. darami amerykańskimi, których adresaci z powodu wysokiego wymiaru należności celnych nie przyjęli.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zaznacza, że tylko te przesyłki będą zwolnione od należności celnych, które zawierają ubrania, bieliznę i obuwie. Inne przedmioty ulgom celnym nie podlegają.

Wobec tego zarządza się, co następuje:

1. Pocztowe urzędy oddawcze mają na tychmiast odesłać połączonym listem urzędowym do właściwego urzędu pocztowo-celnego, w którym przesyłkę obciążono należnościami celnymi, adresy pomocnicze i kwity celne, w braku zaś adresów pomocniczych tylko kwity celne na te przesyłki, których adresaci nie przyjęli z powodu wysokiego wymiaru cła, a które zawierają powyżej podane przedmioty.

2. Urzędy pocztowo-celne wpiszą kwity celne do osobnego podręcznego zestawienia i za potwierdzeniem odbioru wydadzą wraz z adresami pomocniczymi urzędowi celnemu.

3. Po odpisaniu, względnie zniżeniu należności celnych, urząd celny wyda z powrotem urzędowi pocztowo-celnemu kwity celne wraz z odnośniami adresami pomocniczymi i zawiadomi urząd pocztowo-celny o stanie sprawy celem przeprowadzenia obrachunku z urzędem celnym.

4. Przy przeprowadzeniu obrachunku należy wziąć pod uwagę, czy należności celne za dany miesiąc, kiedy przesyłkę wpisano do „wykazu wypłaconych należności celnych“ (dr. Nr. 66) zostały już wpłacone na rachunek Centralnej Kasy Państwowej za pomocą blankietu Pocztovej Kasy Oszczędności na konto Nr. 30.110 czy też nie.

a) Jeżeli należności celne wpłacono już na rachunek Centralnej Kasy Państwowej, a zatem obrachunek z urzędem celnym za dany miesiąc ostatecznie już przeprowadzono, ma urząd pocztowo-celny przy dotyczącej pozycji „wykazu wypłaconych należności celnych“, w którym przesyłkę wpisano, tylko zaznaczyć w formie uwagi fakt odpisania względnie obniżenia należności celnych. Następnie stosownie do tego, czy cała kwota została odpisana, czy też tylko o pewną część obniżona, wpisze ją urząd pocztowo-celny do „wykazu“ zwróconych należności celnych za zwrócone przesyłki“ (Dz. Nr. 68) w bieżącym miesiącu i potrąci ją przy obrachunku końcowym za dany miesiąc, wpłacając o tyle mniejszą kwotę na konto centralnej kasy państwowej, o ile cło zostało zniżone lub odpisane. W uwadze „wykazu zwróconych należności celnych za zwrócone przesyłki“ należy dla ewidencji podać pozycję, pod którą przesyłkę wpisano do „wykazu wypłaconych należności celnych“,

b) Jeżeli natomiast cła jeszcze niewpłacone za ten miesiąc, w którym przesyłkę wpisał urząd pocztowo-celny do „wykazu wypłaconych należności celnych“, ma urząd pocztowo-celny w razie odpisania cła,

skreślić dotyczącą pozycję w sposób czytelny w „wykazie wypłaconych należności celnych“ i w uwadze podać powód skreślenia.

Ponieważ w myśl postanowień § 8 instrukcji pocztowo-celnej z dn. 14 stycznia 1921 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1921 r.) sumyienne urzędu pocztowo-celnego muszą być uzgodnione z sumami dziennymi zestawienia urzędu celnego, ma urząd pocztowo-celny przeprowadzić ponowne uzgodnienie sum dziennych w porozumieniu z organami celnymi.

Jeżeli urząd celny tylko w części odpisze należności celne ma urząd pocztowo-celny skreślić czytelnie pierwotny wpis w „wykazie wypłaconych należności celnych“ za ten sam miesiąc wpisując kwotę, jaka pozostała po odpisaniu części należności celnych.

Przy nowej pozycji należy powołać się na wpis poprzedni.

Zestawienie z tego dnia, w których przesyłkę w dniu rewizji celnej wpisano do „wykazu wypłaconych należności celnych“ ma urząd pocztowo-celny ponownie uzgodnić z urzędem celnym.

5. Zwrocone kwity celne na cło obniżone, względnie zawiadomienia urzędu celnego o zupełnem odpisaniu cła ma urząd pocztowo-celny wraz z sprostowaniami adresami pomocniczymi przesłać urzędowym listem poleconym do urzędów pocztowych oddawczych, które doręczają przesyłki adresatom bez pobrania cła, o ile cło zupełnie odpisano, względnie za pobraniem obniżonych należności celnych.

Sposób zaliczania przez urzędy oddawcze należności celnych obniżonych przez urząd celny pozostaje niezmienny (patrz postanowienia § 10 instrukcji pocztowo-celnej z 14 stycznia 1921 r. Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1921 r.).

L. 1766/IV, dnia 13 lipca 1922 r.

76

Podwyższenie ekwiwalentu marki niemieckiej odnośnie do franka złotego w obrocie polskiej części Górnego Śląska z zagranicą.

Począwszy od 20 lipca b. r. ustanawia się w ruchu telegraficznym z polskiej części Górnego Śląska do zagranicy ekwiwalent franka złotego równający się stu markom niemieckim.

Stawki taryfowe we frankach w złocie podane w taryfie telegraficznej (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. nr. 26 z 24 czerwca str. 6 i następne) należy mnożyć przez sto.

Ten sam ekwiwalent należy stosować do opłat paczkowych podanych w taryfie w walucie frankowej.

W ruchu telegraficznym z polskiej części Górnego Śląska do niemieckiej części Górnego Śląska wynosi opłata 3 mk. niem. od wyrazu telegramu zwykłego, najmniej jednak 15 mk. za telegram złożony z 5 wyrazów.

Okólniki.

Pobieranie opłat stemplowych od podań wnoszonych w drodze telegraficznej.

Zwraca się uwagę wszystkich urzędów telegraficznych na rozporządzenie Ministerstwa Skarbu w przedmiocie opłat stemplowanych od podań wnoszonych w drodze telegraficznej, ogłoszone w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 27 z lipca 1922 (§ 13, str. 662).

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie w b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej natychmiast, dla b. dzielnicy pruskiej z dniem 25 sierpnia 1922 r., jednakowoż tylko co do podań wnoszonych do władz i urzędów w obrębie tej dzielnicy; jeżeli natomiast podania wnoszone są z tamtej dzielnicy do władz i urzędów w dwóch innych dzielnicach, podpadają opłatom stemplowym już teraz według tegoż rozporządzenia. (Patrz str. 635 powołanego Dz. U. M. P. i T.).

Zarządzenia M. P. i T. (Dz. Urz. nr. 7, poz. 8 i nr. 8 poz. 3 z 1919 roku tracą odtąd moc obowiązującą

L. 2560/IX, z dnia 12 lipca 1922 r.

Uwolnienie od opłat stemplowych poświadczeń własnoręczności podpisu na pocztowych dokumentach oddawczych.

Wskutek mylnego stosowania rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 8 maja 1922 roku wzgl. pozycji 16-tej taryfy opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych (Dz. U. nr. 27 z r. 1922) odmawiają urzędy pocztowe wydania przesyłki pocztowej, jeśli na dokumencie oddawczym, na którym własnoręczność podpisu została poświadczoną, nie naklejono stempla skarbowego na 200 marek. Wyjaśnia się przeto, iż poświadczenie tożsamości osoby i własnoręczności podpisu na pocztowych dokumentach oddawczych nie podlegają żadnym opłatom stemplowym.

L. 3633/V z dnia 12 lipca 1922 r.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Nr. 12 ex 1922)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozszerzanie w kraju i przewóz zagranicę następującego pisma:

№ porządkowy	NAZWA CZASOPISMA	Miejsce i kraj wydania	Język czasopisma
263	„Der Freie Arbeiter” (tygodnik)	Niemcy	niemiecki

L. 3666/V z 18 lipca 1922 r.

W Y K A Z

międzynarodowych połączeń telegraficznych czasowo przerwanych,
oraz ponownie przywróconych, według stanu z dnia 1 lipca 1922 r.

N A Z W A P O Ł ą C Z E Ń	D A T A		U w a g i
	Przerwy	Przywrócenia	
I. Połączenia przerwane.			
Kable: Lattaquie—Palura (Cypr)	24/V—1910		W czasie przerw kierowane są telegramy do miejsc przeznaczenia drogami okrężnymi, drogą radio, pocztą, okrętami lub innemi okazjami,
Skalanuova—Samos	20/IV—1912		
Marmaritz—Rhodes	20/IV—1912		
Komunikacja Turcji z Mytyleną	27/XI—1912		
Kable: Jamaïque—Colon	9/VI—1913		
Cap. Stan. Jacques—Pontaniak	7/XII—1913		
Linje Kompanji Indo-Europejskiej między Emden i Berlinem	31/VII—1914		
Komunikacja między Berlinem z jednej strony a Petersburgiem i Teheranem z drugiej	5/VIII—1914		
Komunikacja między Turcją i Rosją	31/X—1914		
Droga El-Arich	3/XI—1914		
Droga Fao	5/XI—1914		
Komunikacja między Djedda a Souakim	7/XI—1914		
Kabel Tanger-Cadix	8/XII—1915		
Droga Hanekin	28/II—1916		
Kabel Cayenne—Salinas	12/VI—1917		
" Saigon—Tourane	19/X—1919		
Komunikacja Bułgarji z Rosją	"		
" " z Turcją	"		
" Rumunji z Rosją	29/V ⁿ —1920		
Kabel Trindad-Demerara	29/VII—1920		
Komunikacja z Haines i Skagway	21/X—1920		
" Pekin—Kiachta	19/II—1921		
Kable: Paramaribo—Cayenne	3/IV—1922		
Fernando de Noronha—Pernambuco	3/VI—1922		
Conakry—Sierra Leone	5/VII—1922		
II. Połączenia przywrócone:			
Kabel Konstantynopol—Odessa	7/I—1921	8/V—1922	
" Bathurst—Bissao	5/IV—1922	26/VI—1922	
Komunikacja Irkutsk—Pekin via Helampo	27/IV—1922	1/VII—1922	

L. 2107/IX, z 12 lipca 1922 r.

Wycofanie z obiegu niektórych znaczków pocztowych W. M. Gdańska.

Zarząd pocztowy W. M. Gdańska wycofał z obiegu z dniem 30-go czerwca 1922 r. następujące znaczki pocztowe Rzeszy niemieckiej z nadrukiem „Danzig“: 5, 25, 60 i 80 pf. na 30 pf., 10 pf. na 20 pf. i 60 pf. na 75 pf.

L. 6437/VI z 13 lipca 1922 r.

Opłaty za przesyłki listowe w Rosji Sowieckiej.

Zarząd pocztowy Rosji Sowieckiej, która nie należy do Światowego Związku Pocztowego, ogłosił za pośrednictwem pocztowego Biura międzynarodowego opłaty stosowane do przesyłek listowych w obrocie zagranicznym.

1. Opłaty pobierane są według następujących stawek:

listy, za każde 20 gramów	200.000 rubli
kartki pocztowe	120.000 „
druki, próbki towarów, papiery handlowe za każde 50 gramów	40.000 „
polecenie	200.000 „

2. Obok znaczków pocztowych w rublach sowieckich mają nadal ważność dawniejsze znaczki wartości od 1 do 14 kopiejek carskich i od 1 do 10 rubli carskich (godło rosyjskie z orłem). Jednakowoż znaczki kopiejkowe oblicza się 1.000.000 krotnie, zaś znaczki rublowe 10.000 krotnie od ceny nominalnej. Wobec tego dawny znaczek 7 kop. posiada wartość 70.000 rubli sow., dawny znaczek 5 rub. wartość 50.000 rubli sowieckich.

3. Przesyłki pochodzące z Rosji, które opłacone są znaczkami i nie zostały zaopatrzone przez urzędy rosyjskie odciskiem stempla „T“, nie należy z wyjątkiem widocznej omyłki, obciążać żadnymi dopłatami.

W razie niedostatecznej opłaty należy pobierać od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości, licząc 10.000 rubli sow. = 2,50 mk. pol. względnie na polskim Górnym Śląsku 10.000 rub. sow. = 30 fen. niem.

Pozatem obowiązuje tut. okólnik z 17 marca 1922 r. L. 2223/VI (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 13 z 1922 r. str. 219) w sprawie odpowiedzialności za przesyłki polecane z Rosji i postępowania z temi przesyłkami.

L. 5944/VI z 14 lipca 1922 r.

Sprzedaż miejscowa bezużytecznych Izolatorów.

Ostatniemi czasy urzędy p. t. nadsyłają do Składu Głównego Materiałów Technicznych izolatory potłuczone wraz z innymi materiałami zużytemi.

Ponieważ koszt przesyłki takich izolatorów przewyższa znacznie ich wartość, należy sprzedawać je na miejscu, a w razie niezgłaszania się nabywców traktować jako rzecz bezwartościową.

L. 2527/XIII dnia 18 lipca 1922 r.

Zwrot opakowania materiałów technicznych.

Zauważono, że opakowanie, w którym urzędy otrzymują materiały techniczne ze Składu Głównego, zwracane mu jest przesyłkami kolejowymi, przytem z niedopuszczalnym opóźnieniem. Ponieważ takie załatwienie sprawy powoduje niepożądane wydatki, należy wyżej nadmienione opakowanie zwracać Składowi Głównemu pocztą i niezwłocznie.

L. 2527/XIII dnia 18 lipca 1922 r.

Wykaz książeczek wkładek Pocztovej Kasy Oszczędności na które wypłaty doraźne są wzbronione.

№ książ.	Miejsce wystawienia	Dzień wystawienia	Nazwisko i imię	Kwota		UWAGI
				mk.	f.	
1873	P. K. O.	10.IV 20	Przyjemska Marja	60014	60	zagub.
63510	Puławy	19.VIII 21	Jekłowa Apolonja	7100	—	"
112511	P. K. O.	17.VII 20	Biucior Józef	75110	—	skradz.
116639	P. K. O.	20. X 20	Stefanja Krężel	103500	—	unieważn.
157555	Warszawa 1	4. XI 21	Tomaszewski Zygmunt	500	—	zagubiona

Kradzież legitymacji.

Urzędnicze X st. sł. Izby Kontroli Rach. p. Marji Herduś skradziono na dworcu kolejowym w Krakowie legitymację służbową nr. 18, wydaną przez Dyрекcję Izby Kontroli Rach. Min. P. i T. w Bydgoszczy, dnia 13 października 1921 r.

Legitymującego się powyższą legitymacją należy oddać władzy bezpieczeństwa, a legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Izby Kontroli Rach.

P. Herduś otrzymała duplikat legitymacji.

Uruchomienie Agencji Pocztowych.

1. Z dniem 16 czerwca 1922 r. rozpoczyna czynności, agencja pocztowa o pełnym zakresie działania w Opatowcu powiat Stopnica, utrzymująca połączenie pocztowe z urzędem pocztowym Nowy Korczyn. (L. 39768/V z dnia 3/VI 1922).

2. Z dniem 1 lipca 1922 wznawia czynności zwinięta czasowo agencja o pełnym zakresie działania w Słupcu powiat Dąbrowa k. Tarnowa utrzymująca połączenie pocztowe z urzędem pocztowym w Szczucinie k. Tarnowa.

(L. V/43293 z dnia 21/VI. 1922).

3. Z dniem 1 lipca 1922 reaktywowano w Mędrzechowie powiat Dąbrowa k. Tarnowa agencję pocztową o pełnym zakresie działania, utrzymującą połączenie pocztowe z urzędem pocztowym w Bolesławiu k. Tarnowa i amb. T. Sz. i Sz. T. 363.

(nr. V/44463 z dnia 28 czerwca 1922).

Czasowe zwinięcie urzędu pocztowego.

Z dniem 31 maja 1922 r. zwinięto czasowo Urząd pocztowy Rajbrot, a jego okręg doręczeń włączono do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Lipnica murowana.

(L. V/39302 z dnia 6 czerwca 1922 r.)

Uzupełnienie.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 czerwca 1922 r. L. 5163/VI (Dz. Urz. nr. 24/1922) w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Rumunją uzupełnia się następująco:

W § 6 a) po słowie „pobiera się” dopisać słowo „po” (pobiera się po 40 centymów).

(nr. 6798 VI z 17/7 1922 r.)

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie

TREŚĆ: Prawidłowe i natychmiastowe wyrównanie usterek, wynikłych z cenzury ogólnych rachunków miesięcznych, rachunków pocztowych, telegraficznych, telefonicznych, przekazowych i P. K. O.—Nieprawidłowość w przysyłaniu przez urzędy zamknięć ksiąg przyjętych i wypłaconych przekazów. Opakowanie korespondencji dla Krajów zamorskich. Zguba legitymacji. Wiadomości osobowe. Konkurs. Składki na skarb narodowy.

Prawidłowe i natychmiastowe wyrównanie usterek wynikłych z cenzury ogólnych rachunków miesięcznych, rachunków pocztowych, telegraficznych, telefonicznych, przekazowych i P. K. O.

Tutejszy Wydział rachunkowy stwierdził niejednokrotnie, że urzędy i agencje pocztowe nie zaliczają w przepisany terminie usterek wynikłych z cenzury ogólnych rachunków miesięcznych i ze szczegółowego sprawdzania rachunków pocztowych, telegraficznych, telefonicznych, przekazowych i P. K. O., lub też wyrównywu ją je częściowo, zaliczając kwoty objęte jednym i tym samym arkuszem usterkowym w różnych miesiącach.

Nadto bardzo często wnoszą urzędy pocztowe nieuzasadnione sprzeciwy przeciw wydanym usterkom, co wywołuje niepotrzebną korespondencję, przyczynia pracy i opóźnia ostateczne załatwienie całej sprawy.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym, by wszystkie usterki nadsyłane przez tutejszy Wydział rachunkowy natychmiast w całości, wyrównywały i zaliczały w myśl wskazówek umieszczonych na odnośnych arkuszach usterkowych.

Niestosujących się do niniejszego zarządzenia pociągnie się do surowej odpowiedzialności.

L. 40020/VIII z dnia 30 maja 1922.

Nieprawidłowość w przesyłaniu przez urzędy zamknięć ksiąg przyjętych i wypłaconych przekazów.

Izba Kontroli Rachunków Min. Poczt i Telegrafów, w Bydgoszczy, żali się, iż urzędy tutejszego okręgu dyrekcyjnego niestosują się przy odsyłaniu „zamknięć księgi przyjętych i wypłaconych przekazów” do przepisów zawartych w § 6 i 15 Tymczasowej Instrukcji obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych, to jest zamiast dołączać je do ogólnych rachunków miesięcznych, przesyłanych do Wydziału rachunkowego tut. Dyrekcji, przesyłają je bądźto co dekady, bądź też przy końcu miesiąca do Izby Kontroli rach. w Bydgoszczy.

W myśl powyższych bowiem postanowień, mają urzędy po zakończeniu (w dniach 10, 20 i ostatniego dnia w miesiącu) ksiąg przyjętych przekazów, jakoteż wykazu przekazów wypłaconych, wstawiać wyniki tych zakończeń do druków „Zamknięcie księgi przyjętych przekazów” względnie, „Zamknięcia wykazu wypłaconych przekazów” i zamknięcia te zatrzymywać na razie w urzędzie i odsyłać dopiero wraz z ogólnym rachunkiem miesięcznym do tut. Wydziału rachunkowego.

Do urzędów które będą dalej postępować niestosownie, będzie się stosować dotkliwe kary porządkowe.

L. IV/33129 z dnia 24/VI 1922 r.

Opakowanie korespondencji dla krajów zamorskich.

Wszystkie podwładne urzędy i agencje pocztowe mają wywiesić bezzwłocznie w swoim lokalu urzędowym, w miejscu widocznym i dostępnym dla publiczności następujące ogłoszenie:

Koperty przesyłek listowych do krajów zamorskich ulegają częstokroć zniszczeniu wskutek słabości materiału papierowego, z którego są sporządzone, niezdolnego przetrzymać dalekiego transportu.

Wobec tego listy zamorskie należy wysyłać w kopertach, sporządzonych z trwałego i mocnego papieru i dobrze zalepionych.

Urzędy pocztowe nie będą przyjmowały więcej zamorskich listów poleconych, nieodpowiadających wyłuszczonej wymogom.

W szczególności odnosi się to do listów do Argentyny.

L. III/41985 z dnia 1/VII 1922.

Zguba legitymacji służbowej.

1) Urzędnik pocztowy XII st. służbowego Leokadja Trzeciecka z Cieżkowic, zgubiła legitymację służbową nr. 1609 wystawioną dnia 2/8 1921 przez Dyрекcję poczt i telegrafów w Krakowie.

Legitymującego się powyższym dokumentem służbowym, należy bezzwłocznie oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać Okr. Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

L. B. Pr. 43640 z dnia 16/6 1922.

2) Podurzędnik pocztowy Bolesław Roliński z Sędziszowa kieleckiego zgubił legitymację służbową nr. 258 wystawioną przez Okr. Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Krakowie dnia 23/6 1921.

Legitymującego się powyższym dokumentem służbowym, należy bezzwłocznie oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać Okr. Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

L. B. Pr. 45780 z dnia 24 czerwca 1922.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Płoszewski Józef, dyrektor urzędu pocztowego w Tarnowie 2 otrzymał VI stopień służbowy „ad personam“.

(L. I/48454 z dnia 5/VII 1922).

Gilnreiner Olga, asystentem pocztowym w Krakowie 2.

(L. I/32197 z dnia 30/VI 1922).

Przyjęcie do służby:

Matkowski Jan, oficjał pocztowy ze Serajewa do Krakowa 1.

(L. I/33804, z dnia 1/VII 1922).

Przeniesienia:

Kautówna Marja praktykant pocztowy z Krakowa 1 do Bielska 1
(L. 38766/I z dnia 30/V 1922).

Buczyński Władysław, urzędnik IX stopnia służbowego z Kielc do Warszawy.

(L. I/36580 z dnia 3/VI 1922).

Kozieł Arnold, oficjał pocztowy z Oświęcimia 1 do Białej.

(L. I/40823 z dnia 6/VI 1922).

Stępniewski Antoni, urzędnik X stopnia służbowego z Miechowa do Myślenic.

(nr. I. 41998 z dnia 14 czerwca 1922).

Miączyński Mieczysław, starszy oficjał I kl. z Zakopanego, na posadę kierownika urzędu pocztowego nr. 2 w Nowym Sączu.

(L. I/42646 z dnia 17/VI 1922 roku).

Putowska Katarzyna, urzędnik XI stopnia służbowego z Jędrzejowa do Sosnowca.

(nr. I. 43854 z dnia 20 czerwca 1922).

Sychora Stanisława, oficjał pocztowy z Drogini, na posadę kierownika urzędu pocztowego w Czernichowie.

(L. I/40878 z dnia 22/VI 1922).

Weiss Edmund, asystent pocztowy ze Szczakowy do Krakowa 2.

(L. I/7698 z dnia 22/VI 1922).

Zabiński Antoni, st. oficjał pocztowy z Istebny do Krakowa 2.

(L. I/43175 z dnia 29/VI 1922).

Marszałkówna Janina, oficjał pocztowy z Krakowa 1 do Zakopanego.

(L. I/45659 z dnia 28/VI 1922).

Grątkowska Marja, urzędniczka XI st. służbowego z Kielc do Kazimierzy Wielkiej, *Kowalczewski Bolesław*, praktykant z Kazimierzy wielkiej do Słomnik.

(L. I/44323 z dnia 28 czerwca 1922).

Grega Janina, asystent pocztowy z Bochni do Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

(L. I/46243 z dnia 2/VII 1922).

Inż. *Chmielewski Marjan*, st. komisarz budownictwa i inż. *Meyer Jakób*, komisarz budownictwa z Wydziału technicznego Dyrekcji Poczt w Krakowie, do Zarządu technicznego Telegrafów i Telefonów, pierwszy w Sosnowcu, drugi w Nowym Sączu.

(L. 340/Pr. 22 z dnia 6 lipca 1922).

Przeniesieni w stan spoczynku:

Popielak Tomasz, st. oficjał pocztowy w VII stop. służb. w Bochni.
(L. I/42791 z dnia 13 czerwca 1922).

Roth Maurycy, st. oficjał poczt I kl. i kierownik u. p. w Wiśle.
(L. I/46254 z dnia 28/VI 1922).

Zgierczyńska Stefania, st. oficjał pocztowy I kl. w Krakowie 1.
(L. I/46255 z dnia 28/VI 1922).

Czartoryska Adolfina, st. oficjał poczt II kl. z poborami VIII stop. służbowego z Krakowa 1.
(L. I/38754 z dnia 4/VII 1922).

Zwolnienie:

Sterba Władysław, praktykant pocztowy w Andrychowie (z dnia 28/VI L. I/46359)

Rezygnacja:

Kulejowska Janina, urzędniczka IX stop. służbowego w Będzinie.
(nr. I/37380 z dnia 22 maja 1922).

Kieniarski Franciszek, urzędnik IX-go stopnia służbowego w Działoszycach.

(L. I/41887 z dnia 10/VI 1922).

Koziara Franciszek, szofer przy Technicznym Zarządzie telegrafów i telefonów w Krakowie.

(L. I/42194 z dnia 12/VI 1922).

Augustyn Stanisław, oficjał pocztowy w Krakowie 2 z powodu otrzymania nominacji na oficera zawodowego.

(L. I/44331 z dnia 21.VI.1922).

Jewtuch Andrzej, urzędnik techniczny X stopnia służbowego w Krakowie.

(L. I/48001 z dnia 3/VII 1922).

Zmarli:

Franciszek Rupik, praktykant pocztowy w Grodźcu
(L. I/27744 z dnia 21 kwietnia 1922).

Anna Cymborska, asystent pocztowy z Krakowa 1.
(L. 30990/I z dnia 29/V 1922).

Konkurs

na agencje pocztowe:

II stopnia w Aleksandrowicach i Brzeziu

III stopnie w Soli.

Warunki konkursu ogłoszono w dzienniku urzędowym nr. 16/22 dział Dyrekcji Poczty i Tel. w Krakowie L. V/23441/22).

(nr. V, 20826 z dnia 3 czerwca 1922).

Składki na Skarb Narodowy.

Naczelnik Urzędu pocztowego w Będzinie *Euzebiusz Baterewicz*, 11 sztuk obligacji austriackiej pożyczki wojennej nominalnej wartości 3000 koron w. a.

(L. B. Pr./42695 z dnia 10/VII 1922).

Hofmanowa Aniela, st. oficjał pocztowy ze Szczawnicy, kwotę 1072 mkp., t. j. 2% poborów służbowych za miesiąc maj i czerwiec br.

(L. 43276, z dnia 17/VI 1922).

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Prowadzenie i przedkładanie statystyki pocztowej, telegraficznej i telefonicznej. Rozwiązanie stosunku służbowego. Konkursy.

Prowadzenie i przedkładanie statystyki pocztowej telegraficznej i telefonicznej.

Przypomina się urzędom i agencjom pocztowym tutejszego okręgu, że w myśl przepisów o prowadzeniu statystyki pocztowej, telegraficznej i telefonicznej nr. 2408 (oddzielny, egzemplarz wydany przez Ministerstwo poczt i telegrafów) zbliża się termin przedkładania wykazów statystycznych za rok 1922, a to w miesiącach: sierpniu i wrześniu br., tudzież w styczniu 1923.

Bliższe daty prowadzenia i przedkładania wykazów statystycznych są ściśle określone w wyżej wspomnianych przepisach nr. 2408.

Poleca się tedy urzędom i agencjom, aby statystykę prowadziły dokładnie i sumiennie na podstawie dokumentów pocztowych i specjalnych zapisków, a poszczególne wykazy przedkładały bezwarunkowo w oznaczonych terminach zaopatrując je czytelnym odciskiem datownika.

Odnosne druki statystyczne należy natychmiast zamówić w Ekonomacie pocztowym we Lwowie.

Przepisy nr. 2408 mogą zamówić w Ekonomacie tylko te urzędy względnie agencje, które ich jeszcze nie posiadają, a po otrzymaniu wpiszą je do księgi inwentarza podając tu bezzwłocznie znamiona wpisu.

Zauważa się, że wykazy D. i K zestawiać mają tylko urzędy graniczne, kartujące wprost z zagranicą, wszystkie zaś inne wykazy wymienione w przepisach — chociażby próżne — mają przedkładać wszystkie urzędy pocztowe i agencje o samodzielnym (rozszerzonym) zakresie czynności.

Ponieważ stwierdzono, że niektóre urzędy zestawiają poszczególne wykazy statystyczne niedbale i niedokładnie, bądź to niewypełniając należycie poszczególnych rubryk i niesumując tychże, bądź też identyfikując listy: (pak) o podanej wartości z listami zwykłymi i poleconymi, lub też nie podając w odnośnych rubrykach podanej wartości, wreszcie że niektóre urzędy mimo ponagieł nie przedkładają wykazów w wyznaczonych terminach, powodując tem znaczną zwłokę w ogólnem zestawieniu statystyki, mającej się w terminie przedkładać Ministerstwu, przeto podaje się do wiadomości urzędów i agencji, że niedbale sporządzanie wykazów statystycznych i opieszałość w terminowem ich przedkładaniu nie będzie odtąd tolerowaną, i za każde w tym kierunku zaniedbanie pociągnie się osobiście p. kierowników do surowej odpowiedzialności.

L. 74829 V, dnia 12 lipca 1922 r.

Rozwiązanie stosunku służbowego.

Dyrekcja poczt i telegrafów we Lwowie rozwiązała stosunek służbowy z prowizorycznym woźnym przy zarządzie technicznym T. i T. w Przemyślu, Antonim Patkowskim, wskutek utraty zaufania do jego osoby, z powodu nierzetelnej manipulacji z materiałami i aparatami technicznymi.

L. 65822/2b., dnia 11 lipca 1922 r.

Konkurs*)

Na posadę agenta pocztowego 2-go stopnia w Czarnej k. Ustrzyk (powiat Lisko).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

*) Warunki konkursu podane w Dzienn. urz. M. P. i T. Nr. 23 ex 1921 str. 372.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Rożnowie w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI stopnia służb.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Bydgoszczy.

TREŚĆ: Sporządzanie wykazów statystycznych. Czyszczenie kominów.

Sporządzanie wykazów statystycznych.

Z dniem 21/VIII r. b. rozpoczyna się zliczanie przesyłek pocztowych na podstawie wykazów statystycznych A) druk 967, B) - 968, C) - 967, D) - 970, E) - 971, F) - 972. Każdy Urząd pocztowy otrzyma ze Składnicy druków Dyrekcji Poczt i Telegrafów 2 formularze powyżej oznaczonych druków.

Przynależne agencje pocztowe przeprowadzą zliczanie na zwykłym papierze i podadzą swym przełożonym urzędom do wiadomości. Urzędy pocztowe nadesłają wynik tygodniowego zliczania do Dyrekcji Poczt i Telegrafów najpóźniej do dnia 5 września b. r. Odpis wykazu należy zachować u siebie, a cyfry agencji wliczyć do jednego wspólnego wykazu przeznaczonego dla Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

W wykazie E) rubryka 1 podawać należy gazety nadawane w urzędach, w siedzibie których są wydawnictwa; w rubryce 2 wszystkie gazety zagraniczne, nadeszłe do doręczenia.

Podawanie cyfr fikcyjnych jest surowo wzbronione.

L. 5571/V, dnia 13 lipca 1922 r.

Czyszczenie kominów.

Zauważono, że niektóre urzędy nie mają przepisów w sprawie czyszczenia kominów. Wobec tego podaje się do wiadomości, co następuje:

Czyszczenie kominów odbywa się periodycznie w pewnych terminach, ustalonych przepisami policyjnymi każdej miejscowości. Kominiarze obwodowi winni są stosować się do tych przepisów i z własnej inicjatywy, czyścić kominy, a rachunki za wykonanie tej czynności przekładać Urzędom.

Obowiązkiem Urzędów jest dbać o to, by kominy były czyszczone w przepisanych terminach, prowadzić ewidencję na wykonaną pracę, sprawdzać rachunki na podstawie tych zapisków, zatwierdzać i przedkładać do asygnowania. W tym celu jest rzeczą konieczną, by Urzędy знаły odnośne przepisy policyjne i informowały się o ich zmianach tudzież o zmianach taryfy kominarskiej, która winna być ogłaszana w czasopismach (orędownikach), powiatowych.

L. 4254/III, dnia 30 czerwca 1922 r.

Cena niniejszego numeru 65 mk.

Prenumerata kwartalna wynosi począwszy od 1 lipca 1922 r. 600 mk.

Cena ogłoszeń prywatnych za wiersz lub jego miejsce 70 mk.

Zamówienia przyjmuje Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

